

DET KGL. NORSKE VIDENSKABERS SELSKAB, MUSEET

rapport

BOTANISK SERIE 1983-5

Myrundersøkelser i Sogn og Fjordane
i forbindelse med den norske
myrreservatplanen

Asbjørn Moen

Tor Øystein Olsen

Universitetet i Trondheim

"Det Kgl. Norske Videnskabers Selskab, Museet. Rapport. Botanisk Serie" inneholder stoff fra det fagområdet og det geografiske ansvarsområdet som Botanisk avdeling Museet representer. Serien bringer stoff som av ulike grunner bør gjøres kjent så fort som mulig. I mange tilfeller kan det være foreløpige rapporter, og materialet kan seinere bli bearbeidet for videre publisering. Det vil også bli tatt inn foredrag, utredninger o.l. som angår avdelingens arbeidsfelt. Serien er ikke periodisk, og antall nummer per år varierer. Serien starta i 1974, og det fins parallelle arkeologiske og zoologiske serier.

Til forfatterne:

Manuskriptet kan være maskinskrevet eller handskrevet med tekst på den ene side av arket. Ord som skal settes i kursiv, skal understrekes. Som språk blir norsk brukt, unntatt i abstract (se nedenfor). Med manuskriptet skal følge:

1. Eget ark med artikkelens tittel og forfatterens/forfatterens navn. Tittelen bør være kort og inneholde viktige henvisningsord.
2. Et referat (synonym: abstract) på maksimum 200 ord. Referatet innledes med bibliografisk referanse og avsluttes med forfatterens navn og adresse.
3. Et abstract på engelsk med samme innhold som referatet.

Artikkelen bør forøvrig inneholde:

1. Et forord som ikke overstiger to trykksider. Forordet kan gi bakgrunn for artikkelen med relevante opplysninger om eventuell oppdragsgiver og prosjekttilknytning, økonomisk og annen støtte fra fond, institusjoner og enkeltpersoner med takk til dem som bør takkes.
2. En innledning som gjør rede for den vitenskapelige problemstilling og arbeidsgangen i undersøkelsen.

3. En innholdsfortegnelse som svarer til disposisjonen av stoffet, slik at inndelingen av kapitler og underkapitler er nøyaktig som i sjølve artikkelen.
4. Et sammendrag av innholdet. Det bør vanligvis ikke overstige 3% av det originale manuskriptet. I spesielle tilfelle kan det i tillegg også tas med et "Summary" på engelsk.

Litteraturhenvisninger i teksten gis som Rønning (1972), Moen & Selnes (1979), eller dersom det er flere enn to forfattere som Sæther et al. (1980). Om det blir vist til flere arbeid, angis det som "Flere forfattere (Rønning 1972, Moen & Selnes 1979, Sæther et al. 1980) rapporterer", i kronologisk orden uten komma mellom navn og årstall. Litteraturlista skal være unummerert og i alfabetisk rekkefølge. Flere arbeid av samme forfatter i samme år gis ved a,b,c osv. (Elven 1978a). Tidsskriftnavn forkortes i samsvar med siste utgave av World List of Scientific Periodicals eller gjengis i tvilstilfelle fullt ut.

Eksempler:

- Tidsskrift: Moen, A. & M. Selnes, 1979. Botaniske undersøkelser på Nord-Fosen, med vegetasjonkart. - K. norske Vidensk. Selak. Mus. Rapp. Bot. Ser. 1979 4: 1-96.
- Kapittel: Gjærevoll, O., 1980. Fjellplantene. - s. 316-347 i P. Voksø (red.): Norges fjellverden. Forlaget Det Beste, Oslo.
- Bok: Rønning, O.I., 1972. Vegetasjonslære. - Universitetsforlaget, Oslo/Bergen/Tromsø. 101 s.

Forøvrig vises til Høeg, O.A., 1971. Vitenskapelig forfatterskap, 2. utg. - Universitetsforlaget, Oslo. 131 s.

Eventuelle tabeller, plansjer og tegninger leveres på egne ark med angivelse av hvor i teksten de ønskes plassert.

Utgiver:

Universitetet i Trondheim,
Det Kgl. Norske Videnskabers Selskab, Museet,
Botanisk avdeling,
7000 Trondheim.

Referat

Moen, A. & Olsen, T.Ø. 1983. Myrundersøkelser i Sogn og Fjordane i forbindelse med den norske myrreservatplanen. *K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser. 1983 5*: 1-37.

Tidligere har Flatberg (1976) omtalt 27 myrlokaliteter fra Sogn og Fjordane, og i foreliggende rapport er det beskrevet 29 nye lokaliteter. Lokalitetene er klassifisert etter hydromorfologi (i myrformtyper) og vegetasjon, og dessuten er det lagt vekt på kartlegging av floraen. *Høgmyr* fins i låglandet i de midtre og indre fjordstrøk, og de representerer en mellomtype mellom atlantisk høgmyr og ekte høgmyr. *Terrengdekkende myr* fins i de mest humide delene, vanligvis 250-500 m o.h. *Bakkemyr* fins vanligst i de subalpine deler i midtre og indre fjordstrøk, og helling på 15-20° er vanlig. Rikmyr dekker små areal.

Dekkene på Stadlandet (lok. 29) inneholder en av de aller fineste terrengdekkende myrene i Norge. Ellers er det ca. 20 lokaliteter som er aktuelle i reservatsammenheng.

Asbjørn Moen & Tor Øystein Olsen. *Det Kgl. Norske Videnskabers Selskab, Museet, Botanisk avdeling, 7000 Trondheim.*

Abstract

Moen, A. & Olsen, T.Ø. 1983. Mire investigations in Sogn og Fjordane, a report prepared in connection with the Norwegian national plan for mire nature reserves. *K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser. 1983 5*: 1-37.

In Sogn og Fjordane province 27 mire localities have already been described by Flatberg (1976), and a further 29 localities are described in the present report. An attempt has been made to define the regional characteristics of the hydromorphology, vegetation and flora of the investigated localities. *Raised bogs* are found in the lowlands. *Blanket bogs* are found in the most humid districts, mostly 250-500 m a.s.l. *Sloping fens* are most common in the humid districts in the inlands, and a surface slope of 15-20° is common. Rich fen vegetation covers small areas in Sogn og Fjordane.

Dekkene (loc. 29) is found to be one of the most valuable blanket bogs in Norway. Several other localities have been classified as worthy of preservation from a national and regional point of view.

Asbjørn Moen & Tor Øystein Olsen. *University of Trondheim, The Royal Norwegian Society of Sciences and Letters, the Museum N-7000 Trondheim.*

Oppdragsgiver: Miljøverndepartementet

Avdeling for naturvern og friluftsliv

Rapporten er trykt i 400 eksemplarer

Trondheim, september 1983

ISBN 82-7126-350-1

ISSN 0332-8090

Forord

Foreliggende rapport inngår som en del av arbeidet med den norske landsplan for myrreservat. Miljøverndepartementet, Avdeling for naturvern og friluftsliv er oppdragsgiver.

I 1980 ble det foretatt supplerende myrundersøkelser i Sogn og Fjordane. Noe forarbeid ble utført våren 1980 av Jan Erik Kofoed. I felt ble arbeidet utført av A. Moen og T.Ø. Olsen med Trond Arnesen som feltassistent. Eli Heiberg bidrog både med forarbeidet og feltarbeidet, og ho har også senere gitt verdifullt materiale som er benyttet i rapporten. Vinteren 1980/81 ble materialet bearbeidet, og et første manuskript til rapporten ble laget og sendt naturvernkonsulenten i Sogn og Fjordane.

Norges geografiske oppmåling har stilt flybilder til disposisjon for våre undersøkelser. Torfinn Rohde har hjulpet til med redigeringen av rapporten og Synnøve Vanvik har utført tekstbehandlingen.

Vi takker alle som har bidratt med arbeidet.

Trondheim den 14. mai 1983

Asbjørn Moen   Tor Øystein Olsen

Innholdsfortegnelse

	Side
Referat	
Abstract	
Forord	
I. METODER I VERNEPLANARBEIDET	7
A. ARBEIDET MED VERNEPLAN	7
B. VERNEKRITERIER	7
C. KLASSIFISERING AV MYR	8
1. Inndeling etter dannelse	8
2. Hydrologisk inndeling	8
3. Geografisk inndeling	9
4. Inndeling etter myrkompleks	9
5. Inndeling i myrtyper	12
6. Inndeling etter vegetasjon	12
7. Floristisk informasjon	12
II. MYRUNTERSØKELSER I SOGN OG FJORDANE	13
A. OVERSIKT OVER UTFØRT ARBEID, OG MATERIALE	13
B. MYRAREAL	14
C. MYRTYPER, FLORA, VEGETASJON	14
D. KONKLUSJON, VERNEVERDI	14
III. BESKRIVELSE AV LOKALITETER	15
Lok. 28. Selje. N-NØ for Kjerringa	15
" 29. Selje. Dekkene	18
" 30. Selje. Dikemyr	18
" 31. Selje. Breidemyra. Nykkevatn	18
" 31A. Selje. N for Sætervatn	20
" 32. Selje. V for Revihorn	20
" 33. Selje. Sandvikseidet	20
" 34. Eid. N for Gjeddalsvatn	21
" 35. Eid. NV for Fannstøylen	21
" 36. Eid. V for Botnvatn	21
" 37. Stryn. Myr ved Tvinna. Randabygda	21
" 38. Bremanger. S for Dalesætrane	22
" 39. Bremanger. Myr S for Otervatn	24
" 40. Bremanger. Fessegrøvene	24
" 41. Bremanger. Store myran og S for Sætervatn	26
" 42. Bremanger. Bremangerplataet i V	26
" 43. Bremanger. Myrer ved Steinfjellvatn	27
" 44. Fimlandsgrend. NV for veg	27
" 45. Naustdal. Myrer ved Gardehaugen	27
" 46. Gaular. Ø for Bringelandsvatn	28
" 47. Gaular. Ved Gamlestølen	28
" 48. Gaular. S for Skilbreivatnet	29
" 49. Askvoll. Atløy. V for Herland	29
" 50. Askvoll. Værlandet	30
" 51. Stryn. Ø for Moldsvor	30
" 52. Selje. Ervik. Litlevatnet	32
" A. Gloppen. Gjengedal. Ved Storvatnet	32
" B. Sogndal. Svartahol	32
" C. Flora. Svanøy. N for Kvalstadvatn	33
" D. Årdal. Vettismorki	33
Tabell 6. Registrerte plantearter på 9 lokaliteter i Sogn og Fjordane	34
V. LITTERATUR	37

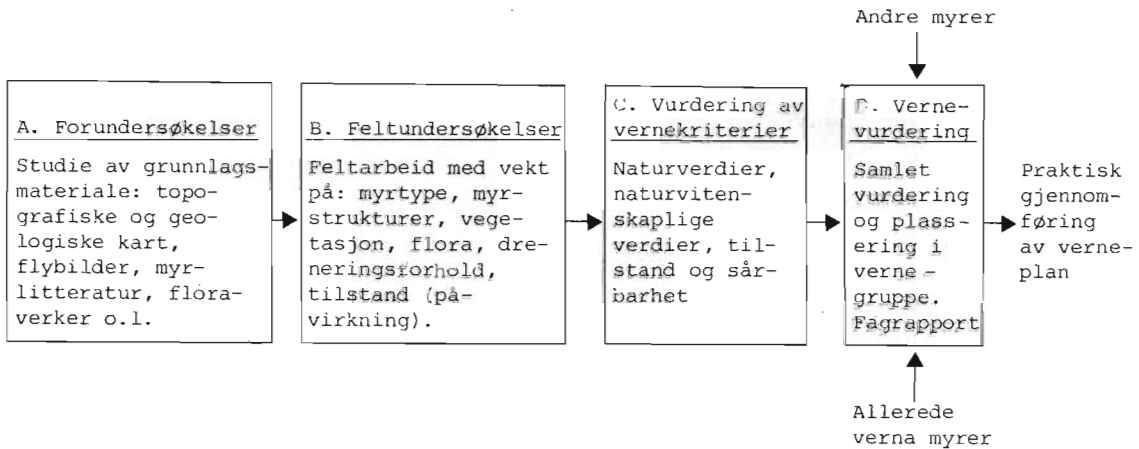

I. METODER I VERNEPLANARBEIDET

Dette kapittel gir en summarisk oversikt over arbeidet med myrreservatplanen, kriterier for vern, klassifiseringssystem o.l. De øvrige myrrapporter som er utarbeidet de siste årene (f.eks. Moen & Pedersen 1981, Moen & medarb. 1983) gir fyldigere omtale av metodene. Flatberg (1976) gir også generell oversikt over metoder i verneplanarbeidet. Foreliggende kapittel er hentet fra manuskript til et innlegg om "klassifisering av myr for verneformål" som A. Moen holdt på et vegetasjonsøkologisk fagmøte i mars 1983.

A. ARBEIDET MED VERNEPLAN

Undersøkelsene i Sør-Norge omfatter ca. 900 lokaliteter, og de fleste av disse består av flere myrer, slik at flere tusen myrlokaliteter er oppsøkt. Beskrivelse og vernevurdering foreligger i fylkes- eller landsdelsrapporter. Gangen i arbeidet med myrplanen er vist i figur 1.

Figur 1. Skjematisk framstilling av arbeidet med verneplan for myr. Vårt arbeid omfatter punktene A-D.

B. VERNEKRITERIER

Det kan settes opp en rekke kriterier som det bør legges vekt på. Tabell 1 viser en oversikt over kriterier for vern av myr som er aktuelle for verneplanen. Det skilles mellom verdier i naturen selv (naturverdier), verdier (brukerinteresser) for naturvitenskapen og kriterier for vurdering av tilstand og sårbarhet. Kriteriene for naturverdi og verdi for naturvitenskap (1-13 i tab. 1) har generell betydning for å opprette naturreservat. Bruk av vernekriteriene for prioritering mellom lokaliteter er avhengig av det materialet som er tilgjengelig, og dette setter klare begrensninger. Vektleggingen av kriteriene har og betydning for innsamlingen av data.

Inventeringsarbeidet og klassifiseringssystemet må alltid tilpasses formålet med en undersøkelse. Hovedformålet med de refererte myrundersøkelsene har vært å komme fram til en best mulig verneplan for myr. Her må en legge særlig vekt på myras egenart. Myra er enestående som naturtype ved at den produserer og avsetter sitt eget substrat. Innen et klimaområde er terrengforholdene avgjørende for utformingen av myrtypene. Dannelse av velutvikla typer krever ofte store areal med jevn topografi og bestemte typer av løsavleiringer. På slike "gunstige" lokaliteter vil myrene få anledning til å utvikle seg fritt. Torvavsetningene endrer etter hvert terrengforholdene, og store myrer er ofte lite influert av terrengforholdene i forhold til mindre myrer. Det er klimaet som er utslagsgivende for utformingen og den videre utviklingen av slike myrer. I verneplanarbeidet er forekomst av slike velutvikla myrer tillagt stor verdi.

Disse forhold gjelder kriteriet "klarhet", og for å bruke dette uhyre viktige kriterium i vernearbeidet har vi måttet utarbeide klassifiseringssystem

Tabell 1. Oversikt over kriterier (1-16) for vern av myr. Kriterier som er tillagt vekt ved vurdering av verneverdi mellom lokaliteter i landsplanen er merket med + (flere + større vekt).

NATURVERDIER

1.	Historisk dokument	
2.	Prosesser i nåtid	(+)
3.	Produksjon	
4.	Sjeldenhet	+++
5.	Typisk område	++
6.	Klarhet, størrelse	+++
7.	Diversitet (mangfold)	++
8.	Del av større sammenheng	

NATURVITENSKAPELIGE VERDIER (Brukerinteresser)

9.	Klassisk område
10.	Nøkkelområde
11.	Forskningsverdi
12.	Pedagogisk verdi
13.	Referanseverdi

VURDERING AV TILSTAND OG SÅRBARHET

14.	Tilstand, grad av uberørthet	+++
15.	Sårbarhet	
16.	Egnethet for vern	+

SAMLET VURDERING

- * Typeområde
- * Spesialområde

(myrtypesystemet) og finne fram til de aktuelle objektene. For andre viktige kriterier har det foreligget et mye bedre materiale, f.eks. ved vurdering av planteartenes sjeldenhet, der floraatlas, materiale ved herbariene o.s.v. har vært viktig.

C. KLASSIFISERING AV MYR

1. Inndeling etter dannelse

Inndelingen av myrene i gjenvokningsmyr, primærmyr og forsumpningsmyr er ofte vanskelig og arbeidskrevende, og inndelingen gir lite relevant informasjon i verneplanarbeidet.

2. Hydrologisk inndeling

Myr som bare får tilførsel av vann gjennom nedbøren (ombrogen vann, av ombros: regn, genesis: opprinnelse, dannelse) er *ombrogen myr* (= nedbørsmyr). Myr som i tillegg også får tilførsel av vann som har vært i kontakt med mineraljorda (minerogent vann), *minerogen myr* (= jordvannmyr), deles videre etter den måten myra får sitt grunnvann på.

Topogen myr har omtrent vannrett grunnvannspeil og myroverflate er også så godt som flat. Disse myrene er vanligvis dannet ved gjenvokning av tjern o.l.

Soligen myr har tydelig hellende overflate av grunnvannet, og dette er myr i skrånende terreng (f.eks. bakkemyr).

Limnogen myr får tilført overflatevann fra bekker, elver, oversvømmende sjøer o.l.

Den hydrologiske inndeling nyttes ikke i myrplanarbeidet, men de refererte begrep er viktig for den videre inndelingen.

3. Geografisk inndeling

Alle de hydrologisk definerte typer av myr nevnt ovenfor kan finnes innenfor ett og samme *myrkompleks* (geografisk begrep) som tilsvarer det vi vanligvis mener med ei myr. Ved undersøkelser av myrkompleksene er det da naturlig å studere mindre deler for seg. Myrdeler der de hydrologiske forhold er noenlunde enhetlige, kalles *myrelement*. Karakteristiske, viktige kombinasjoner av myrelement kan gjenta seg i naturen, f.eks. høgmyr med elementene lagg, kantskog og myrflate (se tab. 2 og fig. 2). *Myrelementsamlingen* (synelement, ny term) utgjør den del av myra som det er mest naturlig å bruke når en skal klassifisere myrene etter utforming (se avsnitt 5). Et myrkompleks kan bestå av en myrelementsamling (f.eks. flatmyr) som igjen kan bestå av et myrelement. Men ofte danner flere element en elementsamling og flere elementsamlinger ett myrkompleks.

Myrelementene kan bestå av en *struktur* som dekker et større areal, eller ofte av to eller flere strukturer, der strukturene er noenlunde likt fordelt over hele overflata. Det kan være store forskjeller bl.a. mellom tørre og våte parti, og elementene består av strukturer som f.eks. *hølj*er (bløte parti på ombrotrofe myrer, *flarker* (avgrensede, våte og flate parti på minerotrofe myrer), *tuer* (små forhøyninger på ombrotrofe og minerotrofe myrer) og *strenger* (lange, smale forhøyninger som virker demmende på et myrelement - vekslende med høljer eller flarker). *Gjøl* (svensk term, der høl kan nyttes som norsk term) brukes for sekundære vannansamlinger på myr.

Parallelt til den hydrologiske inndeling i ombrogen og minerogen myr, benyttes som geografiske og biologiske betegnelser: *ombrotrof* og *minerotrof* (trophe: næring).

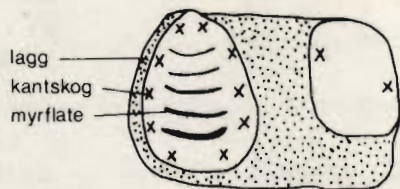
Tabell 2. Geografiske begrep brukt i arbeidet med landsplan for myrreservat. Myrkompleksene er bygd opp av myrelementsamlinger som er bygd opp av myrelement som igjen er bygd opp av myrstrukturer. Eksempler på typer av strukturer, element og hovedtyper av elementsamlinger er gitt. Myrkompleksene deles i fire typer ut fra areal av minerotrofe og ombrotrofe parti.

Myrstruktur	Myrelement	Myrelementsamling (synelement)	Myrkompleks
Tue	Lagg	A. Ekte høgmyr	Ombrotroft
Hølj	Kantskog	B. Atlantisk høgmyr	Ombro-minerotroft
Flark	Myrflate	C. Planmyr	Minero-ombrotroft
Streng	Dråg	D. Terrengdekkende myr	Minerotroft
Gjøl (høl)		E. Blandingsmyr	
Pals		F. Minerotrof myr	
		G. Kildemyr	

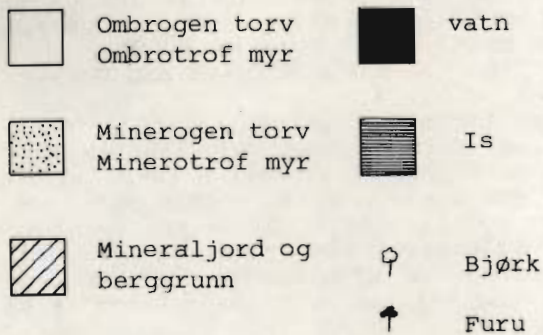
4. Inndeling i myrkompleks

Myrkompleksene kan danne grunnlag for klassifisering. Det er vanlig å skille mellom *ombrotrofe myrkompleks* som er dominert av ombrotrofe element (bare mindre deler er minerotrofe) og *minerotrofe myrkompleks* som er dominert av minerotrofe element. Ofte er det blanding av de to typene, og en kan da bruke betegnelsene ombro-minerotrofe og minero-ombrotrofe myrkompleks. I arbeidet med myrreservatplanen klassifiseres myrkompleksene på denne måten:

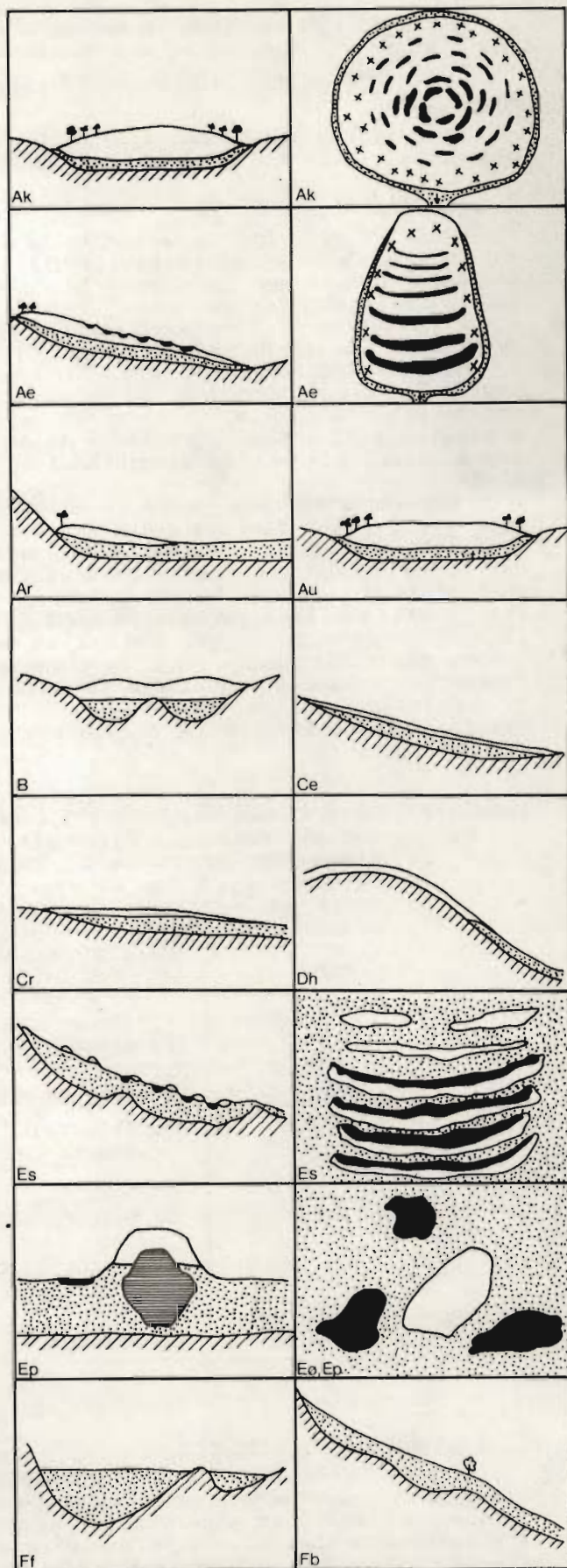

Ombro-minerotroft myrkompleks som består av tre myrelementsamlinger. Til venstre eksentrisk høgmyr, til høyre planmyr og i midten flatmyr. På høgmyra er det oppgitt tre myrelement. Myrflata består av myrstrukturene hølje og tue

A-D: Ombrotrofe myrelementsamlinger
 E : Blandingsmyr
 F : Minerotrofe myrelementsamlinger

- Ak (profil og overfl.)
Konsentrisk høgmyr
- Ae (profil og overfl.)
Eksentrisk høgmyr
- Ar (profil) Kanthøgmyr
- Au (profil) Platåhøgmyr
- B (profil) Atlantisk høgmyr
- Ce (profil) Eksentrisk planmyr
- Cr (profil) Kantplanmyr
- Dh (profil) Terrengdekkende myr s.str
- Es (profil) og overfl.)
Strengblandingsmyr
- Eb (profil og overfl.) Palsmyr
- Eø (overfl. som Ep) Øyblandingsmyr
- Ff (profil) Flatmyr
- Fb (profil) Bakkemyr
- (Fs Strengmyr tilsvarer Es, men med minerotrofe strenger)

Figur 2. Skjematiske framstilling av viktige myrtyper i Norge. Høgdeskalaen er sterkt overdrevet. Øverst til venstre vises skjematiske framstilling av et myrkompleks med tre elementsamlinger. Fra Moen & medarb. (1983).

Tabell 3. Myrtyper benyttet ved utarbeiding av rapporter for Agder, Rogaland, Hedmark, Sogn og Fjordane og Midt-Norge. Videre inndeling er konsekvent gjort for myrtyper med regelmessige strukturer der H-S betegner hølje- streng, og F-S betegner flark- streng. Kodetype D er nyttet (se tab.4). For bakkemyr er oppgitt hellingsforhold, $b > 8^{\circ}$, $B > 15^{\circ}$.

	Betegnelse i myrrapp.	Betegnelse på datakort	Videre innd.
A. Ekte høgmyr			
Konsentrisk høgmyr	Ak	A1	H-S
Eksentrisk høgmyr	Ae	A3	H-S
Platåhøgmyr	Au		
med uregelmessige strukturer		A4	
uten markerte strukturer		A5	
Kanthøgmyr	Ar	A6	
B. Atlantisk høgmyr			
Eksentrisk atlantisk høgmyr	Be	B3	H-S
Asentrisk atlantisk høgmyr	Bu		
med uregelmessige strukturer		B4	
uten markerte strukturer		B5	
C. Planmyr (ombrotrof)			
Eksentrisk planmyr	Ce	C3	H-S
Kantplanmyr	Cr	C6	
Annen planmyr	Cu		
med uregelmessige strukturer		C4	
uten markerte strukturer		C5	
D. Terrengdekkende myr			
Haugmyr	Dh	D1	
Hellende teppemyr	Dt	D2	
E. Blandingsmyr			
Strengblandingsmyr	Es	E1	F-S
Øyblandingsmyr	Eø	E2/E4	
Palsmyr	Ep	E3	
F. Minerotrof myr			
Flatmyr	Ff	F1 (F5)	
Bakkemyr	Fb		
s.str.		F2	b,B
heimyr		F4	b,B t,T
tuebakkemyr		F7	b,B t,T
Strengmyr	Fs	F3	F-S
G. Kilde			
	G	F6	

	Ombrotrof	Fattig	Intermediær	Rik	Ekstremrik
Skog/krattbevokst	E	K	P	T	X
Tue	A	F	-	-	-
Fastmatte	B	G	L	Q	V
Mykmatte	C	H	M	R	W
Løsbunn	D	I		S	
Høgstarrsump		Ø		Å	
Kilde		Y	Z	Æ	

A. Åpen nedbørsmyr, tue	P. Skog/krattbevokst intermediærmyr
B. Åpen nedbørsmyr, fastmatte	Q. Åpen rikmyr, fastmatte
C. Åpen nedbørsmyr, mykmatte	R. Åpen rikmyr, mykmatte
D. Åpen nedbørsmyr, løsbunn (inkl. gjøl)	S. Åpen rikmyr, løsbunn (inkl. gjøl)
E. Skogbevokst nedbørsmyr	T. Skog/krattbevokst rikmyr
F. Åpen fattigmyr, tue	V. Åpen ekstremrikmyr, fastmatte
G. Åpen fattigmyr, fastmatte	W. Åpen ekstremrikmyr, mykmatte/løsbunn
H. Åpen fattigmyr, mykmatte	X. Skog/krattbevokst ekstremrikmyr
I. Åpen fattigmyr, løsbunn (inkl. gjøl)	Y. Fattigkilde
K. Skog/krattbevokst fattigmyr	Z. Intermediærkilde
L. Åpen intermediærmyr, fastmatte	Æ. Rikkilde (inkl. ekstremrik)
M. Åpen intermediærmyr, mykmatte/løsbunn	Ø. Fattig høgstarrsump
	Å. Rik høgstarrsump

Figur 3. Oversikt over vegetasjonseenhetene for myr, høgstarrsump og kilde brukt ved arbeidet med myrreservatplanen. Øverst er enhetene skjematisk plassert langs gradientene fattig-rik og tøtt-turkig.

O: Ombrotrofe myrkompleks, når ombrotrofe element dekker 80% eller mer.
M: Minerotrofe myrkompleks, når minerotrofe element dekker 80% eller mer.
OM: Ombro-minerotrofe myrkompleks, når ombrotrofe element dekker 50-80%.
MO: Minero-ombrotrofe myrkompleks, når minerotrofe element dekker 50-80%.

5. Inndeling i myrtyper (myrformtyper, hydromorfologiske typer)

Inndelingen i myrtyper bygger på myrenes ytre form (morfologi) og markfuktighet (hydrologi). Myrtypene gjelder for *myrelementsamlinger* (synelement, dvs. karakteristisk viktige kombinasjoner av myrelement).

Begrepet myrtype er det naturlig å knytte til enheter som bygger på myrenes utforming (alternativt begrep: myrformtype). Myrtypene er utskilt på grunnlag av flybildestudier og undersøkelser i marka.

Flybilder vurdert i stereo viser særlig godt myrenes form og strukturer, hellingsforhold, dreneringsretning o.l. I marka undersøkes i tillegg hvilke partier som er ombrotrofe (ut fra mineralvannindikatorer i plantedekket), hvor stor helling de ulike myrdeler har (målt med klinometer i nygrader, g) høyde og bredde på strukturene o.l. På grunnlag av dette er myrene karakterisert til type. Det skilles mellom 7 hovedtyper (se tab. 3) og innen disse opptrer definerte myrtyper.

Formålet har vært å legge et klassifiseringssystem der alle myrreal kan karakteriseres. Noen av typene er godt definert og element akseptert (f.eks. konsentrisk høgmyr). Andre typer er nye, men klart definert (f.eks. kanthøgmyr). Dessuten fins "typer" som omfatter en samlesekk av utforminger som nok senere kan splittes opp i flere typer (f.eks. annen planmyr).

Høgmyr brukes i streng oppfatning og omfatter bare tydelig hvelva ombrotrofe myrelementsamlinger. Høgmyrene har allsidig hvelving (kuppelform) med helling ned mot minerotrofe myrparti eller fastmark. (I myrvitenskapen ellers brukes ofte "Hochmoor" synonymt med ombrotrof myr).

Tabell 3 viser myrtyper benyttet ved utarbeiding av myrrapporter de siste årene, jfr. bl.a. Moen & Pedersen (1981), Moen og medarb. (1983).

6. Inndeling etter vegetasjon

Vegetasjonen på myrene er klassifisert i enheter definert ut fra de tre hovedgradienter i myrvegetasjonen. 1. Ombrotrof- rik vegetasjon. 2. Tue-løsbunnvegetasjon. 3. Myrflate- myrkantvegetasjon, ved kartlegging skilt som henholdsvis åpen myr og skog/krattbevokst myr. Enhetene defineres ut fra indikatorarter, jfr. tabell 4,5,6 hos Moen og medarb. (1983) som viser fordelingen av viktige myrarter langs hovedgradientene.

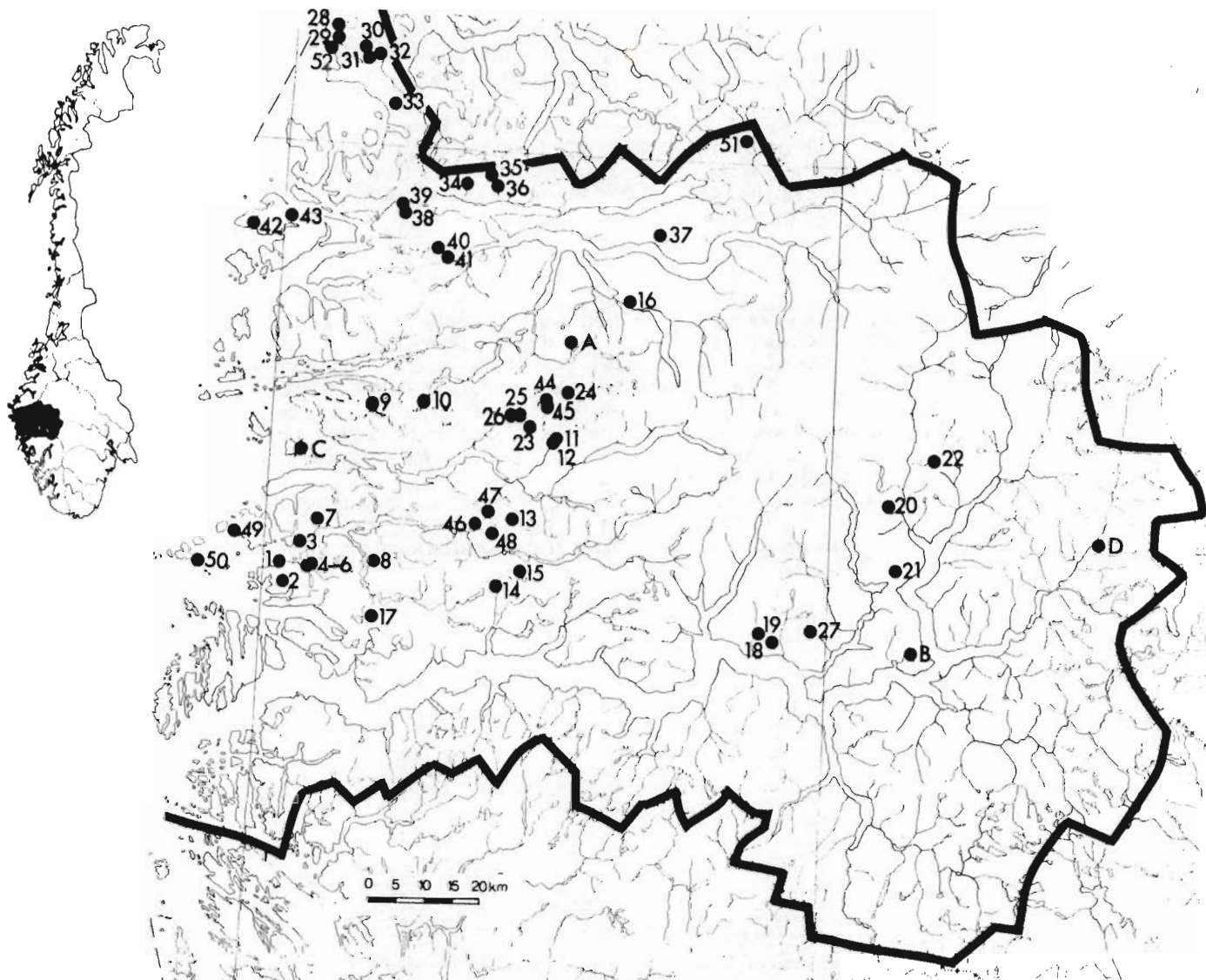
Figur 3 gir oversikt over de 25 vegetasjonsenhetene og viser skjematisk plassering av enhetene langs fattig- rik og fuktig- tørr-gradientene. Ved vegetasjonskartlegging i stor målestokk ved Universitetet i Trondheim (jfr. Moen 1981) nytttes 10 myrenheter og en rekke underenheter der de samme prinsipper for inndeling er lagt til grunn. Systemene er derfor svært like, men symbolsettingen er forskjellig. Systemet som er brukt ved myrreservatplanen gjør det mulig å karakterisere de 25 enhetene med ett symbol (bokstaver), noe som forenkler tabelloversikter, databehandling o.l.

7. Floristisk informasjon

Ved regionale studier over plantelivet på myrene har opptreden av enkeltarter stor interesse. Mange arter har strengt begrensa utbredelse (f.eks. vestlige arter, østlige arter, sørlige arter). Mange arter har og spesiell forekomst på myr, (f.eks. fins arter som *Hypnum cupressiforme* og *Rhytidiadelphus loreus* i ombrotrof tuevegetasjon bare et smalt belte langs kysten, mens artene i andre vegetasjonstyper fins i et mye større område). Tilsvarende er det mange rene myrarter som oppviser ulik økologi innen ulike deler av landet, f.eks. fins *Dactylorhiza maculata* og *Narthecium* ombrotroft i vest, men bare minerotroft lengre inn i landet.

I arbeidet med myrreservatplanen er det blitt lagt stor vekt på de floristiske registreringene. Dette er gjort ved å fange opp artsinnholdet på lokalitetene, klargjøre artenes utbredelse og viktige arters økologiske forhold. Ved myrplanarbeidet er det utarbeidet ca. 900 krysslister for myr, og det er samlet ca. 10 000 kollektorer av planter, der karplantene (ca. 5000 kollektorer) allerede er innlemmet i herbariet i Trondheim.

Figur 4. Kart over oppsøkte myrlokaliteter i Sogn og Fjordane.

II. MYRUNTERSØKELSER I SOGN OG FJORDANE

A. OVERSIKT OVER UTFØRT ARBEID, OG MATERIALE

Kjell Ivar Flatberg oppsøkte 27 lokaliteter i Sogn og Fjordane i 1971, og disse er omtalt hos Flatberg (1976).

Våren 1980 ble det inngått avtale med Miljøverndepartementet om å foreta supplerende undersøkelser i Sogn og Fjordane sommeren 1980. Fylkesmannen i Sogn og Fjordane ved naturvernkonsulenten og konsulent Eli Heiberg foreslo en rekke lokaliteter i fylket som burde vurderes ved de supplerende undersøkelsene. Dette omfattet ca. 60 forskjellige områder, og de aller fleste av disse sammen med en rekke andre myrlokaliteter ble vurdert ved flybildestudier før feltarbeidet startet. Innen gitte tidsrammer var det nødvendig med en streng prioritering, og i alt ble 25 lokaliteter oppsøkt i 1980, jfr. fig. 4. Det ble lagt vekt på å få oppsøkt de lokalitetene som ut fra flybildestudier (og andre forhåndsopplysninger) syntest mest interessante.

Noen lokaliteter som på forhånd syntest interessante ble ikke oppsøkt på grunn av at det allerede forelå et brukbart dokumentasjonsmateriale (se lok. A-D). Det ble ikke oppsøkt noen lokalitet S for Sognefjorden, noe som skyldes store avstander og tilgang på dårlige flybilder. Både i Stølsheimen og lenger vest (f.eks. i Furudalen/Steindalen i Gulen kommune, UTM: KN 02,63) er det store myrområder innen et stort distrikt som ikke er undersøkt i forbindelse med myrreservatplanen.

Arbeidet i 1980 ble utført i perioden 5.7-16.7, og 22.8. A. Moen har ledet arbeidet og deltok i felt 5.7-7.7 og 22.8. Ellers var Tor Øystein Olsen ansvarlig botaniker i felt, og både T.Ø. Olsen og feltassistent Trond Arnesen deltok i hele feltperioden i juli. Eli Heiberg deltok i feltarbeidet i perioden 9.7-16.7. Ho har dessuten gitt materiale for beskrivelse av lok. B og D.

Vinteren 1980/81 har A. Moen i samarbeid med T.Ø. Olsen foretatt studier av flybilder i stereoskop av alle de oppsøkte lokalitetene. Lokalitetene er da

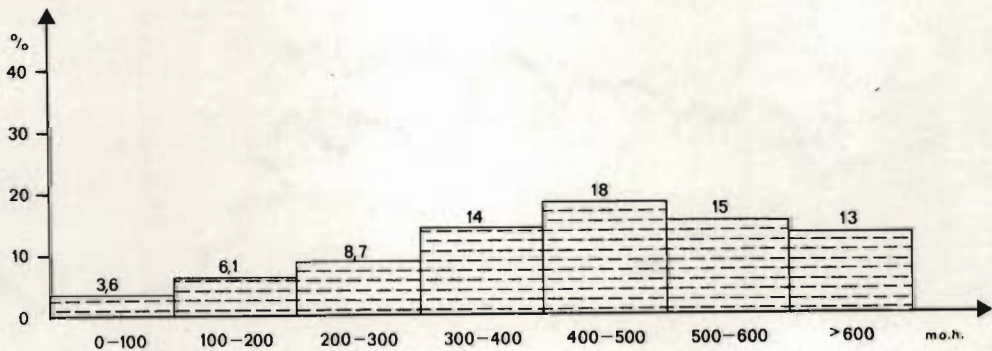
endelig beskrevet og klassifisert med hensyn på myrtype, vegetasjon og verneverdi (jfr. tab. 4).

Gjennom myrundersøkelsene i 1980 er det innsamlet 22 karplantekollekter som er innlemmet i herbariet. Ca. 70 kryptogamkollektorer er samlet ved prosjektet, og dessuten er 8 kollektorer ordnet etter innsamling av E. Heiberg. Det er utarbeidet 24 myrkrysslister for undersøkelsene. Alt materiale oppbevares ved DKNVS Museet, Botanisk avdeling.

B. MYRAREAL

Beregninger av myrarealet i Sogn og Fjordane er utført av Landsskogtakseringen. Den første taksering (jfr. Landsskogtakseringen 1932) omfattet 24% av fylket (deler av: Sunnfjord, Sogndal og Nordfjord). Ut fra disse takseringene ble det beregnet at myrarealet under skoggrensa i fylket utgjør 10,6% av arealene. Takseringene 1971-72 omfattet litt over 1/3 av fylket og ble foretatt innen de viktigste skogsområdene. Myrene under barskoggrensa utgjør 9,3% av arealet i det takserte området. De to takseringene tilsier dermed at ca. 10% av arealet under barskoggrensa i Sogn og Fjordane er myr.

Som vanlig fordeler myrarealet seg ujevnt på høgdebelter. Ut fra takseringene i 1971-72 er fig. 5 framstilt, og den viser at låglandet har lite myr, mens de høgereliggende områdene under barskoggrensa er ganske myrrike (omkring 15% for høgdebeltene over 300 m o.h.).

Figur 5. Myr under barskoggrensa i taksert del av Sogn og Fjordane fordelt på høgdebelter. Taksert areal under barskoggrensa utgjør 2634 km², og av dette dekker myrene 244 km², eller 9,3%. Skogproduktiv myr er ikke tatt med. Etter Landsskogtakseringen 1971-72 (Løvseth og Nordby 1975).

C. MYRTYPER, FLORA, VEGETASJON

Flatberg (1976) gir god oversikt over myrtyper og myrenes flora og vegetasjon i fylket.

Tabell 4 gir oversikt over myrtyper og vegetasjon innen lokalitetene som beskrives i foreliggende rapport.

Nomenklaturen til karplanter følger Lid (1974), moser følger i hovedsak Nyholm (1954-69) og Arnell (1956), lav etter Krogh et al. (1980). Norske navn på moser etter Lye (1968) og Flatberg et al. (1977). Bakerst i rapporten (tab. 5) følger liste som viser norske og latinske navn på myrplanter. Her er det også gitt oversikt over myrfloraen innen 9 områder som ble oppsøkt i 1980.

D. KONKLUSJON, VERNEVERDI

Inndelingen som er brukt for verneverdi (1a, 1b, 1c, 2,3,4,5) er navngitt i headingen på tabell 4b. Inndelingen er omtalt hos Moen (1973) og i de øvrige myrrapportene.

Tabell 4a gir oversikt over lokaliteter Flatberg (1976) oppsøkte med hans verneprioritering. Tabell 4b gir oversikt over de mest aktuelle verneobjektene som Flatberg oppsøkte i 1971 (Flatberg 1976, lokalitet 5,10,15,16,19,23), opp-

søkte lokaliteter i 1980 (lok. 28-52) og fire lokaliteter (A-D) som er vurdert på grunnlag av annet materiale. Verne vurderingen er gjort av A. Moen. 19 lokaliteter i fylket er gitt verneverdi 2 eller bedre. Lokalitet 24 (Vonavatn) som Flatberg (1976) har gitt låg verneverdi, er av Skogen et al. (1977) beskrevet med høg verneverdi.

Typisk utvikla ekte høgmyr (med kantskog og lagg) mangler, og det samme gjelder typisk utvikla atlantisk høgmyr. De fem lokalitetene med høgmyr har trekk av begge de nevnte hovedtyper, og de er derfor klassifisert som mellomtype (AB). Imidlertid er det problem med klassifisering mellom høgmyr og planmyr.

De fineste og største elementsamlingene av høgmyr fins innen Eikvolltjønnmyra (lok. 10), Breiemsvatn (lok. 16) og S for Dalesåtrane (lok. 38). Også de to øvrige lokalitetene med høgmyr (langs Lona, lok. 5 og S for Otervatn, lok. 39) er aktuelle i vernesammenheng. Flere av disse lokalitetene bør fredes. Ellers fins store ombrotrofe parti (planmyr) med høg verneverdi innen flere lokaliteter, bl.a. Volavatn (lok. 19), V for Kleppstølsvatn (lok. 23), Værlandet (lok. 50).

Kanthøgmyr er bare kartlagt innen lokalitet 51, men typen fins nok vanligere.

Terrengdekkende myr fins vanlig på egnede lokaliteter i de mest humide deler av fylket, vanligvis ca. 250-450 m o.h. Den fineste lokaliteten i fylket er Dekkene (lok. 29). Det var forventet å finne fine terrengdekkende myrer også ytterst i Bremanger (se lok. 42,43), men disse lokalitetene er langt dårligere. På de ytterste delene av Vågsøy (ved Movatna) fins ganske fine terrengdekkende myrer. Dette ble konstatert fra bilvegen av A. Moen i 1973, og senere ved flybildestudier (se også Dierssen 1982, lok. 168). På grunnlag av foreliggende materiale er myrene vurdert å ha lågere verdi enn lokalitet 29, og dette er også grunnen til at området ikke ble oppsøkt i 1980. Mindre parti med terrengdekkende myr inngår i flere av de mest verneverdige lokalitetene (lok. 31,33,37,41,47). Dekkene er blant de aller fineste terrengdekkende myrene i Norge, og ingen av de oppsøkte lokalitetene kan erstatte Dekkene som terrengdekkende myr.

I vest er det glidende overganger mellom terrengdekkende myr og bakkemyr (særlig for tuebakkemyr og heimyr). Lenger inn i landet fins store typiske bakkemyrområder i høgereliggende deler (ca. 300-600 m o.h.). Dette gjelder særlig Dalemannsvegen (lok. 15), myr ved Tvinna (lok. 37), Fessegrøvene (lok. 40), Store myran (lok. 41), ved Gamlestølen (lok. 47), ved Storvatnet (lok. A), Vettismorki (lok. D). Innen de fleste av disse verneverdige lokalitetene fins det svært bratte bakkemyrer (over 15^g helling). Flere av disse bakkemyrlandskapene bør fredes som reservat. For små areal bør det innarbeides slått som del av skjøtselen av noen av de tidligere slåtteområdene.

Rik myrvegetasjon dekker små areal i Sogn og Fjordane, og forekomst av rikmyr har derfor særlig interesse i vernesammenheng. Også innslag av sjeldne arter har interesse. Tabell 4 gir oversikt over slike forekomster.

Lokalitetene som er gitt høgere verneverdi enn 2 er alle aktuelle i reservatsammenheng. I tillegg er også flere av lokalitetene med verneverdi 2 aktuelle.

III. BESKRIVELSE AV LOKALITETER

Lokalitetene 1-27 er beskrevet av Flatberg (1976).

Lokalitet 28. Selje. N-NØ for Kjerringa

Kbl. M711: 1019 II	UTM: KQ 9801	H o.h.: 450-480m
Flybilde: 3014 A 3,4	Areal: 200 daa	Oppsøkt: 5.7.80 A.M
Verneverdi: 3	Figur: 6	

Myrtype: Bratt tuebakkemyr (15^g helling) med tynn torv, overgang til fukthei. Tendens til terrengdekkende myr. Myroverflate dels slett, dels småkupert, ofte forsenkninger som drenerer vannet nedover. Kildesamfunn fins.

Flora: Alpine arter: *Arctostaphylos alpina*, *Saxifraga stellaris*, *Carex bigelowii*. Vestlige arter: *Galium saxatile*, *Juncus squarrosus*.

Vegetasjon: Fattigmyrer hvor *Eriophorum vaginatum*, *E. angustifolium*, *Scirpus caespitosus* og tuearter preger vegetasjonen. I botn dominerer *Sphagnum rubellum*, *S. papillosum*, *S. fuscum*, *Polytrichum* sp. og *Pleurozium schreberi*.

Inngrep: Sterkt beita på toppen, ellers lite inngrep.

Diverse: Mindre verdi, jfr. lokalitet 29 Dekkene.

Tabell 4a. Oversikt over det 27 lokaliteter Flatberg (1976) beskriver, med Flatberg's verne vurdering.

1. MYRER I SOGN OG FJORDANE

Verne- kategori	Lokalitet	Kommune	UTM
3-4	1. Myr ved Furuneset	Askvoll	KP 88,02
3	2. Myr Ø for Folkestad	Askvoll	KN 89,99
(2)-3	3. Askvollmyrene (S for Nes)	Askvoll	KP 91-92,05-06
(2)-3	4. Myrområdet Anavatn-Slipollen	Fjaler	KP 93,00-01
1c	5. Myrområdet langs Lona	Fjaler	KP 93-94,01
3-4	6. Myr ved Helleviktjønn	Fjaler	KP 95,01
2-3	7. Myr V for Hellesetvatn	Fjaler	KP 94,08-09
4	8. Myr ved Tjønnna V for Raknaberg	Fjaler	LP 06-07,04
4	9. Småmyrer NØ for Litjvatn	Flora	LP 06,31
1c	10. Eikvolltjønnmyra	Flora	LP 15,31
3	11. Myr ved Indrebø i Angedal	Førde	LP 41-42,25
3-4	12. Myr S for Bruket i Angedal	Førde	LP 40-41,24
4	13. Myr S-enden av Digernesvatnet	Førde	LP 32,11
3	14. Myr SV for Årberg	Gaular	LN 29-30,99
2	15. Myrområdet Dalemannsvegen -Sveien	Gaular	LP 31,00-01
2.	16. Myr mellom Breimsvatn og Gloppenfjorden	Gloppen	LP 54,51
3	17. Myr N for Sandvatn	Hyllestad	LN 05-06,93
4	18. Videmyr	Leikanger	LN 82-83,87
1c	19. Myr ved Volavatn	Leikanger	LN 81,86-87
2-3	20. Myrer NV for Folabrekka	Luster	MP 04-05,09-10
4-5	21. Myr ved Modvo	Luster	MP 04,01
3	22. Myrer i Viggdal	Luster	MP 13,21
2	23. Myra V for Kleppestølsvatn	Naustdal	LP 31-32,25-26
3	24. Myr Ø-enden av Vonavatn	Naustdal	LP 43-45,33
3	25. Myr ved Lonene	Naustdal	LP 33,29
3	26. Stormyra Ø for Kalland	Naustdal	LP 32,29
4	27. Myrer ved Svartavatn	Sogndal	LN 90,90

Tabell. 4b. Oversikt over myrlokalteter i Sogn og Fjordane med samlet verne vurdering. Lokalitetene 5,10,15,16,19,23 er beskrevet av Flatberg (1976). Lokalitetene 28-52 og A-D er beskrevet i foreliggende rapport. Myrtyper (kolonne 5,6,7) og vegetasjonsenheter (kolonne 8) er omtalt i kap. I (jfr. bl.a. fig. 2 og 3). * Lokaliteten er mangelfullt kjent og er derfor ufullstendig karakterisert.

Kolonne 5: O: Ombrotrofe myrkompleks. M: Minerotrofe myrkompleks. OM: Ombro-minerotrofe myrkompleks (O dekker 50-80%). MO: Minero-ombrotrofe myrkompleks (M dekker 50-80%).

Kolonne 6 og 7. AB: Høgmyr, mellomting mellom ekte høgmyr og atlantisk høgmyr. Ar: Kanthøgmyr, Cu: Annen planmyr, Dh: Terrengdekkende haugmyr, Dt: Terrengdekkende, hellende teppemyr, Eø: Øyblandingsmyr, Ff: Flatmyr, Fb: Bakkemyr, G: Kilde.

Tillegg til Fb: b: bratt bakkemyr (>8° helling), B: særlig bratt bakkemyr (>15° helling). t/T: Tuebakkemyr dekker 40-80%/>80% av bakkemyra.

Kolonne 10. Verneverdi (jfr. kap. I). 1. Særlig verneverdig, a. internasjonalt, b. nasjonalt, typeområde, c. nasjonalt, spesialområde. 2. Verneverdig i landsdelsammenheng. 3. Lokal verneverdi. 4. Liten verneverdi. 5. Uten verneverdi.

	Kartblad serie M711 målestokk 1:50 000	UTM-referanse	Høgde o.h. m	Areal ha	Ombrotrof/minerotrof	Dominerende myrtype og typer som dekker 10 ha eller mer	Andre typer som dekker over 1 ha i parentes er tatt med spesielle typer (f.eks. kilde) som dekker mindre areal	Vegetasjonsenheter som dekker mer enn 10% (liten bokstav knapt 10%)	Forekomst av ekstremrik (E) eller rik (R) vegetasjon, sjelden art (S). Små vokstaver betyr liten/svak forekomst	Verneverdi
5. Fjaler. Langs Lona	1117 I	KP 93,01	5	23	MO	Ff	AB	H,G,M,A,i,l,f	-	(1b)-2
10. Flora. Eikvolltjønnyra	1218 III	LP 15,31	50	15	OM	AB	Ff	A,H,M,G,i,l	s	1b
15. Gaular. Dalevannsvaien	1217 I	LP 31,00	405	70	M	FbB	Ff,Cu	G,k,a	-	2
16. Gloppen. Breimsvatn	1318 IV	LP 54,51	50	12	O	AB	Ff	A,b,c,d	-	(1b)-2
19. Leikanger. Volavatn	1317 II	LN 81,86	410	20	OM	Cu	Ff (G)	A,B,H,M,G,i	r,s	1b-2
23. Naustdal. V for Kleppstølsvatn	1218 II	LP 31,25	370	70	OM	Cu,Ff	Fb	A,B,G,h,i	-	2
28. Selje. NØ for Kjerringa	1019 II	KQ 98,01	470	20	M	FbTB	(G)	F,g	-	3
29. Selje. Dekkene	1019 II	KQ 98,99	350	120	MO	FbTB,Dt,Dh	Ff	A,F,g	-	(1a)-1b
30. Selje. Dikemyr	1119 III	LP 03,98	270	40	MO	FbTB,Dt	Dh,Ff	F,A,G,I	-	3-4
31. Selje. Breidemyra	1119 III	LP 03,97	300	60	MO	FbTB,Ff	Dh,Dt,Eø	F,A,G,I	-	2(-3)
31A. Selje. N for Sætervatn	1119 III	LP 03,96	200	10	M	FbTB	-	F,G,q	R	3
32. Selje. Revihorn	1119 III	LP 07,97	40	5	MO	-	Ff,FbTB,Cu	F,A,G	-	4
33. Selje. Sandvikseidet	1119 III	LP 12,86	220	30	MO	Ff	FbTB,Cu,Dt	F,A,G,i,d,h	-	2
34. Eid. N for Gjeddalsvatn	1218 IV	LR 23,73	280	10	M	Fbb	Ff,Cu	G,a,l	-	4
35. Eid. N for Ytre Fannstøylen	1218 IV	LP 28,74	370	7	M	Ff	Fbb (G)	G,F,a	-	4
36. Eid. V for Botnavatnet	1218 IV	LP 29,73	330	4	M	Ff	-	G,I,f,a	-	5
37. Stryn. Myr ved Tvinna	1318 IV	LP 61,61	550	200	M	FbB,Ff	Cu,Dh	G,L,H,m(q,a)	R	1b
38. Bremanger. S for Dalesåtrane	1118 I	LP 12,66	270	20	OM	AB	Cu,Ff,Fb	A,G,d	r	(1b)-2
39. Bremanger. S for Ottervatn	1118 I	LP 11,68	150	15	OM	Cu	AB,Ff	A,G,D,c,k	-	2
40. Bremanger. Pessegrøvene	1218 IV	LP 17,60	290	30	M	Ff,Fbb	Cu	G,H,l,a	r	2
41. Bremanger. Store myran	1218 IV	LP 20,59	300	50	M	Fbb,Ff	Cu,Dh	G,L,A,(q)	R	1b(-2)
42. Bremanger. Bremangerplataet	1118 IV	KP 83,65	450	100	M	FbTb	Dt,Ff (G)	F,I,g	-	4
43. Bremanger. Steinfjellvatn	1118 IV	KP 66,89	530	50	M	FbT	Ff	F,I,g	-	4-5
44. Naustdal. Fimlandsgrend	1218 II	LP 39,32	360	5	MO	-	Cu,Eø,FbT	A,F,I,G	-	4-5
45. Naustdal. Ved Gardehaugen	1218 II	LP 39,30	360	50	MO	Ff,Cu,Fb	Eø	G,A,i,d,k,h	-	3
46. Gaular. Ø for Bringelandsvatn	1217 IV	LP 26,09	220	6	MO	Cu,Ff	-	A,G,H,ø,i	-	3(-2)
47. Gaular. Ved Gamlestølen	1217 IV	LP 28,08	320	11	M	FbB	Ff,Cu,Dt	G,A	r	2
48. Gaular. S for Skilbreivatnet	1217 IV	LP 28,08	260	5	MO	Ff	Cu	H,G,ø,A,d	-	3
49. Askvoll. V for Herland	1117 IV	KP 79,08	10	5	MO	Ff	Cu	Q,A,F,s	R	3
50. Askvoll. Værlandet	1117 IV	KP 71,02	15	100	OM	Cu,Ff,Eø	FbT	A,F,G,I,d	r	1b
51. Stryn. Ø for Moldsvor	1219 III	LQ 80,78	370	40	MO	Eø,Ff	FbBt,Cu,Ar (G)	G,F,A,I	-	2
52. Selje. Ervik. Littlevatnet	1019 II	KP 97,98	5	5	M	Ff	-	V,Q	E,S	1c
A. Gloppen. Gjengedal. Storvatnet	1218 II	LP 45,42	520	150	M	FbB,Ff	(G)	G,K*	r	2
B. Sogndal. Svartahol	1417 III	MN 10,84	400	-	M	Ff	-	M,G,P,*	s	2c(-3)
C. Flora. Svandøy. Kvalstadvatn	1117 I	KP 92,23	25	40	M	Ff*	*	*	R,e	2
D. Årdal. Vettismorki	1517 IV	MP 44,06	690	40	M	FbB,Ff	-	G,l,h,f	-	2

Lokalitet 29. Selje. Dekkene

Kbl. M711: 1019 II UTM: KQ 98-99,00 H o.h.: 300-400 m
KP 98-99,99
Flybilde: 3014 A 3-4 Areal: 1,2 km² Oppsøkt: 5.7.80 A.M.
Verneverdi: 1b Figur: 6

Myrtype: Terrengdekkende myrelement dominerer, det aller meste i hellende terreng, 3-15g. Element av haugmyr fins i S, men stort sett er haugene fastmattedominert. Store fine erosjonsfurer i liene. Tuebakkemyr og heimyr med helling til 25^g, små flatmyrer i bunnen.

Flora: *Sphagnum fuscum*, *S. imbricatum* er vanlig på tuer. *Loiseleuria procumbens*, *Hypnum cupressiforme* fins på tuene. Vestlige arter: *Erica tetralix*, *Narthecium*, *Carex binervis*, *Juncus squarrosus*. *Betula nana* er vanlig.

Vegetasjon: Heivegetasjon på toppen av haugene/fjellene og i terreng med mer enn 25^g helling. Ved 20-25^g helling ofte tynn torv og heimyr med blanding av myrarter (*Eriophorum* spp.) og fastmarksarter (*Carex bigelowii*, *Deschampsia flexuosa*). Ved 15^g helling som regel klar myrvegetasjon med jevne matter der *Calluna*, *Eriophorum vaginatum* og *Scirpus caespitosus* dominerer. Denne vegetasjonen som dekker store areal også i svakt hellende terreng er oftest vanskelig å plassere ombrotroft/minerotroft. I bunnsjiktet, som ofte er glissent på grunn av tett feltsjikt inngår som vanlige arter: *Racomitrium lanuginosum*, *Sphagnum papillosum*, *S. rubellum*, *S. magellanicum*, *S. tenellum* og *Cladonia*-arter. På flate og svakt hellende partier fins frodige *Eriophorum angustifolium*-dominerte parti, ofte med frodig og artsrikt bunnsjikt av torvmoser. På tuer inngår vanlig arter nevnt under "flora" og i tillegg *Sphagnum nemoreum*, *Pleurozium schreberi* og *Hylocomium splendens*. Erosjonsfurene er dominert av *Eriophorum angustifolium*.

Inngrep: I det store flate myrområdet i botn og i lia i N er det tydelige spor etter torvskjæring. I dag er dette området delvis gjenvokst.

Diverse: Dekkene representerer en av de største og mest typiske områdene for terrengdekkende myr i Norge. Det bør være aktuelt å verne et område ut over myrene som er avgrenset i figuren (jfr. forslag i landsplan for verneverdige naturområder og forekomster).

Lokalitet 30. Selje. Dikemyr

Kbl. M711: 1119 III UTM: LP 03-04,98 H o.h.: 260-280 m
Flybilde: 3014 A 4-5 Areal: 400 daa Oppsøkt: 6.7.80 T.Ø.O.
Verneverdi: 3-4

Myrtype: Veksling mellom tuebakkemyr, flatmyr og ombrotrofe parti. Terrengdekkende myrer inngår. Mange erosjonsfurer. Store erosjonsflater etter torvskjæring.

Flora: Trivielle suboseaniske arter er vanlige: *Erica tetralix*, *Narthecium*, *Polygala serpyllifolia*, *Juncus squarrosus*, *Leucobryum glaucum* (tue), *Sphagnum imbricatum*, *S. molle*. *Betula nana*, *Hypnum cupressiforme* (tue), *Sphagnum fuscum*, *S. lindbergii* fins.

Vegetasjon: Vegetasjonen er klart preget av at det er tatt mye torv. Store områder er kraftig erodert. Myrene domineres av fattig vegetasjon og i tillegg fins ombrotrofe parti, ofte vanskelig å avgrense. Tuene domineres av *Calluna* og *Eriophorum vaginatum*. Bunnsjikt: *Racomitrium* enerådende. *Eriophorum angustifolium* vanligst etter torvskjæring. Ofte mye *Sphagnum flexuosum* s.lat. i bunnen.

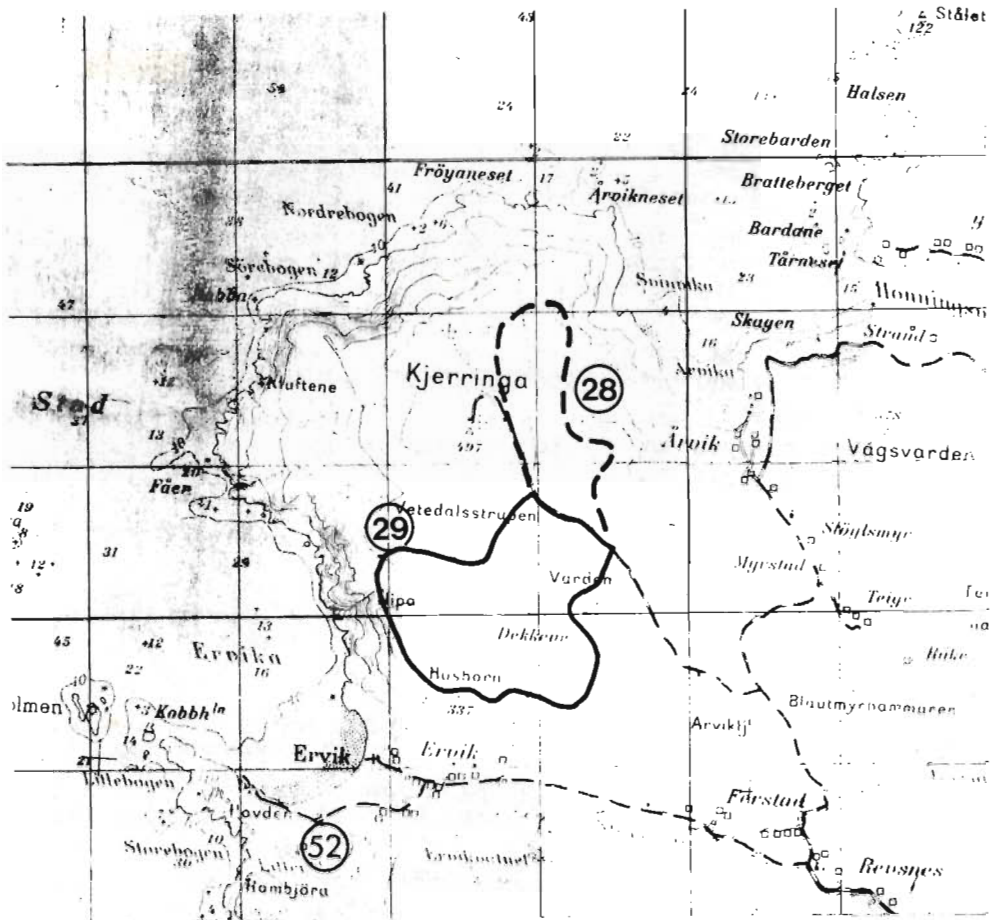
Inngrep: Mye torvskjæring gjør myra lite aktuell i vernesammenheng da det fins bedre vernealternativ.

Lokalitet 31. Selje. Breidemyra. Nykkevatn

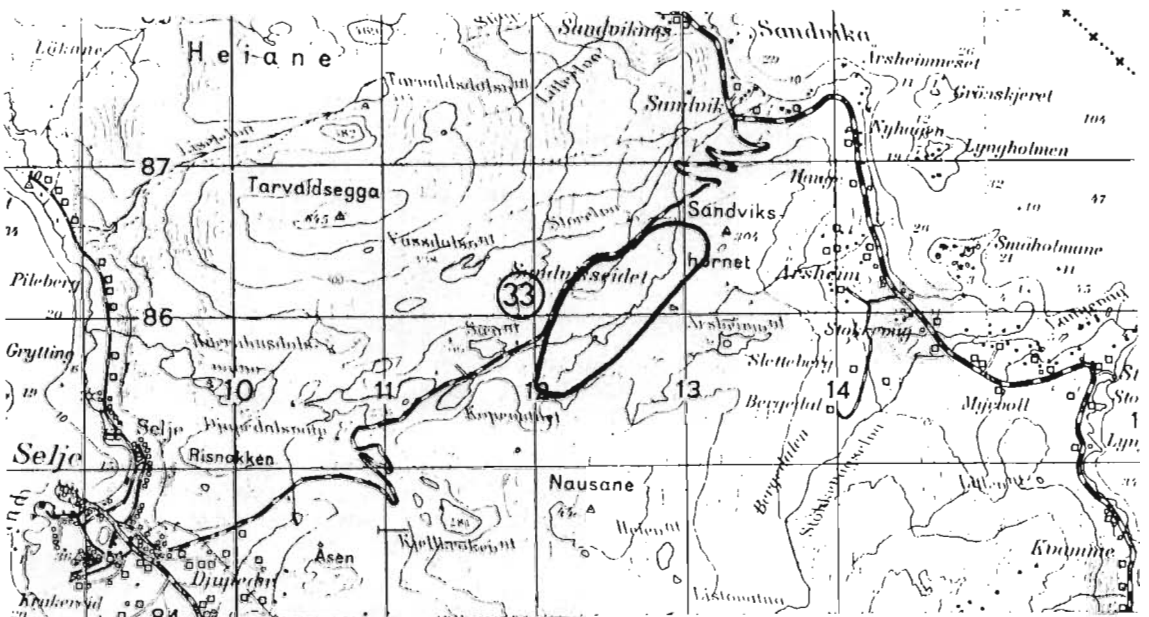
Kbl. M711: 1119 III UTM: LP 03,97 H o.h.: 300 m
Flybilde: 3014 A 4-5 Areal: 600 daa Oppsøkt: 6.7.80 A.M.
Verneverdi: 2(3)

Myrtype: Terrengdekkende element inngår, men dekker små areal bl.a. på grunn av torvdrift. Tuebakkemyr dominerer med helling til 20^g. Flatmyr ofte med store eroderte parti og små ombrotrofe tuer.

Figur 6. Lokalitet 29, Dekkene, Selje. Inntegnet med strek: minimumsområde for vern. Stipling viser grenser for eventuell utvidelse mot N der lokalitet 28 (N-NØ for Kjerringa) er med. Beliggenheten til lokalitet 52 (Ervik, Litlevatnet) er vist. Utsnitt av kbl. M711: 1019 II. Trykt med tillatelse fra Norges Geografiske Oppmåling.

Figur 7. Lokalitet 33, Sandvikseidet, Selje, med verneforslag. Utsnitt av kbl. M711: 1119 III. Trykt med tillatelse fra Norges Geografiske Oppmåling.

Flora: Nordlig/alpine innslag: *Betula nana*, *Empetrum hermaphroditum*, *Sphagnum fuscum*, *S. lindbergii*. Suboseaniske arter er vanlige, bl.a. *Erica tetralix*, *Narthecium*, *Juncus bulbosus*, *J. squarrosus*, *Leucobryum glaucum*, *Sphagnum imbricatum*, *S. molle*. I ombrotrof tuevegetasjon: *Carex bigelowii*, *Deschampsia flexuosa*, *Plagiothecium undulatum*.

Vegetasjon: Fattigmyr dominerer, ombrotrof tuevegetasjon inngår. Store areal dominert av *Calluna*, *Eriophorum vaginatum*, *Scirpus caespitosus*. Oftest artsrikt, men ikke frodig bunnsjukt. Store løsbunnareal. I sig fins innslag av intermediær vegetasjon med *Juncus bulbosus*, *Viola palustris*, *Epilobium palustre*.

Inngrep: Det er tatt torv i stort omfang innen området, og det er mulig at det aller meste av myrene er sterkt preget av dette.

Diverse: Lokaliteten har verneverdi, men lokalitet 29, Dekkene vurderes å ha høyere verdi som representant for et større oseanisk myrlandskap i denne del av landet.

Lokalitet 31 A. Selje. N for Sætervatn

Kbl. M711: 1119 III   UTM: LP 03,96   H o.h.: 100-300 m
Flybilde: 3014 A 4-5   Areal: 100 daa   Oppsøkt: 6.7.80 A.M.
Verneverdi: 3

Myrtype: Veksling mellom myr og fukthei, der heimyr, tuebakkemyr (opptil 20^g helling) dominerer. Øverst tendens til terrengdekkende myr.

Flora: Vestlige arter: *Erica tetralix*, *Narthecium*, *Pedicularis sylvatica*, *Succisa*, *Carex binervis*, *C. hostiana*, *C. pulicaris*, *Juncus squarrosus*, *Leucobryum glaucum*, *Sphagnum strictum*.

Vegetasjon: Rike sig fins med *Carex hostiana*, *Drepanocladus revolvens*, *Campyllum stellatum* og andre rikmyrmoser. Fattigmyr dominerer med blanding av fastmattearter og tuearter (bl.a. lyngvekster).

Inngrep: Det er nok tatt torv, særlig nederst i lia. Beitemark. Planta gran nederst.

Diverse: Myra sees i sammenheng med lokalitet 31.

Lokalitet 32. Selje. V for Revihorn

Kbl. M711: 1119 III   UTM: LP 07,97   H o.h.: 40 m
Flybilde: 3014 A 4-5   Areal: 50 daa   Oppsøkt: 6.7.80 A.M.
Verneverdi: 4:

Flatmyr, tuebakkemyr, heimyr, små flate ombrotrofe element (ødelagt av torvdrift).

Fattigmyr dominerer, noe ombrotroft, bare trivielle typer er observert.

Små myrer i brutt topografi, dels sterkt påvirket av torvdrift. Uten verneverdi. Lokaliteten ble oppsøkt på grunn av opplysninger om rikmyr. Det er mulig at rikmyrer inngår ved vegen i Ø (ikke oppsøkt).

Lokalitet 33. Selje. Sandvikseidet

Kbl. M711: 1119 III   UTM: LP 12,86   H o.h.: 220 m
Flybilde: 1715 C 5-6   Areal: 300 daa   Oppsøkt: 6.7.80 A.M.
Verneverdi: 2   Figur:7

Myrtype: Nesten halvparten av myra er flatmyr. Dessuten inngår et stort ombrotroft element med erodert torv. Terrengdekkende element inngår. I kantene tuebakkemyr. I erosjonskomplekset dekker tuene (oftest høge) ca. 70%. Høljene består mest av bar torv med mye trestammer.

Flora: *Sphagnum lindbergii* er meget vanlig. *Sphagnum fuscum* og *Hypnum cupressiforme* er vanlig på tuene. *Sphagnum subnitens* i erosjonsfurene. Vestlige arter: *Erica tetralix*, *Narthecium*, *Juncus squarrosus*, *Leucobryum glaucum*, *Sphagnum imbricatum*, *S. pulchrum*, *S. molle*, *S. strictum*.

Vegetasjon: Tuevegetasjonen er dominert av *Calluna*, ellers mye *Eriophorum vaginatum*, *Empetrum*, *Scirpus caespitosus*, *Erica tetralix* og *Andromeda*. *Racomitrium* dominerer totalt i bunnen. I furene inngår tuer av *Eriophorum vagi-*

natum og *Scirpus caespitosus*. Moser: *Sphagnum tenellum*, *S. papillosum*. Flatmyra er dominert av *Eriophorum vaginatum*.

Inngrep: I NV er det tatt en del torv - dette har forandret vegetasjonen mye.

Lokalitet 34. Eid. N for Gjeddalsvatn

Kbl. M711: 1218 IV   UTM: LP 23-24,73-74   H o.h.: 270-300 m
Flybilde: 3210 A 10-12   Areal: 100 daa   Oppsøkt: 7.7.80 A.M.
Verneverdi: 4

Myrtype: Brutt topografi, små myrer i veksling med fastmarkskoller, mye bakke-
myr, noe flatmyr. Ombrotrofe parti på høge tuer.

Flora/vegetasjon: Suboseaniske trekk med mye *Scirpus caespitosus*, *Narthecium*,
Galium saxatile, *Carex binervis*, *Pedicularis sylvatica*, *Polygala serpylli-*
folia, *Juncus squarrosus*, *Sphagnum molle*. *Racomitrium* dominerer tuene ombro-
troft. *Sphagnum fuscum* fins på tuene. Intermediær vegetasjon med *Carex*
pulicaris, *Juncus bulbosus*, *Triglochin palustre* og brunmoser.

Inngrep: Mye torv er fjernet.

Lokalitet 35. Eid. NV for Fannstøylen

Kbl. M711: 1218 IV   UTM: LP 28,74   H o.h.: 370 m
Flybilde: 3210 A 12-13   Areal: 70 daa   Oppsøkt: 9.7.80 T.Ø.O.
Verneverdi: 4

Myrtype: Flatmyr i veksling med ombrotrofe, flate, tuedominerte element-
samlinger. Ombrotrofe tuer på flatmyra. Bakkemyr fins. Mye erosjon. Kilde-
vegetasjon fins.

Flora: *Erica tetralix*, *Galium saxatile*, *Polygala serpyllifolia*, *Juncus*
squarrosus, *Carex binervis*, *Sphagnum molle*.

Vegetasjon: Fattigmyr dominerer, ombrotrof tuevegetasjon inngår. Stedvis
dominerer bar torv. På fattigmyr dominerer *Eriophorum angustifolium*. Andre
viktige arter er: *Narthecium*, *Molinia* og *Scirpus caespitosus*. Dårlig bunn-
sjikt (svært tørr). Ofte mye berg og stein i dagen, tynn torv. *Sphagnum*
papillosum dominerer. Grenser til fukthei. Tuene domineres av *Calluna*, *Vac-*
cinium uliginosum, *Molinia* og *Erica tetralix* er vanlig. *Eriophorum angusti-*
folium ofte i tuene. Bunnsjiktet dominert av *Cladonia*-arter og *Racomitrium*
(førstnevnte viktigst). *Pleurozium* vanlig. Lite *Sphagnum* (*S. nemoreum*
viktigst). Kildevegetasjon med *Philonotis fontana*, *Montia rivularis*.

Diverse: Myra har mindre verneverdi på grunn av at elva som renner gjennom
myra er regulert (Løysingvatna er demmet opp til vannkraft).

Lokalitet 36. Eid. V for Botnvatn

Kbl. M711: 1218 IV   UTM: LP 29,73   H o.h.: 330 m
Flybilde: 3210 A 12-13   Areal: 40 daa   Oppsøkt: 9.7.80 T.Ø.O.
Verneverdi: 5

Myrtype: Flatmyr med mye bar torv (ca. 30%). Ombrotrofe tueparti fins.

Vegetasjon: Fattigmyrvegetasjon med dominerende fastmatte, mye løsbunn der
Eriophorum angustifolium dominerer. Vegetasjonen av samme type som lokalitet
35. Lokalitet 36 har større flatmyrområde.

Inngrep: Myra er grøftet i SV.

Lokalitet 37. Stryn. Myr ved Tvinna. Randabygga

Kbl. M711: 1318 IV   UTM: LP 60-63,61-62   H o.h.: 480-600 m
Flybilde: 3015 H 21-22   Areal: Ca. 2 km²   Oppsøkt: 8.7.80 T.Ø.O.
Verneverdi: 1b   Figur: 8

Myrtype: Et fint bakkemyrkompleks (til 15^g helling) hvor små flatmyrer og små ombrotrofe parti inngår. Bakkemyrene i veksling med blåbærbjørkeskog. Terrengdekkende myr inngår (ved Heia, LP 60,62). Ombrotrofe parti har tue/høljler i forholdet 60/40. Det fins endel erosjon.

Flora: Trivielle suboseaniske arter inngår: *Erica tetralix*, *Narthecium* (dels dominerende), *Pedicularis sylvatica*, *Sphagnum molle*, *S. strictum*. *Racomitrium* dominerer tuene ombrotroft. *Scheuchzeria* fins. *Betula nana* og *Sphagnum fuscum* er vanlige arter ombrotroft. Rikmyrarter er vanlige: *Bartisia alpina*, *Saxifraga aizoides*, *Selaginella*, *Tofieldia*, *Carex flava*, *Campylium*, *Drepanocladus revolvens*, *Sphagnum teres*, *S. warnstorffii*. I fuktige sig er *Sphagnum lindbergii* vanlig.

Vegetasjon: Fattigmyr dominerer, men mye er rikere der *Eriophorum latifolium* ofte er vanligst. Fattigmyrene domineres av *Eriophorum angustifolium*, mens *E. vaginatum*, *Molinia*, *Carex nigra*, *C. rostrata* (vanligst noe flatere myr), *C. panicea*, *Scirpus caespitosus*, *Potentilla erecta* er vanlige arter. Mose-dekket er totalt dominert av *Sphagnum papillosum*. På toppen (Heia, LP 60,62) et ombrotroft parti, ofte svak overgang fattig/ombrotroft. Tuene domineres av *Calluna*, mens *Scirpus caespitosus*, *Rubus chamaemorus*, *Empetrum* og *Betula nana* er vanlige arter. Bunnen domineres av *Racomitrium* og *Cladonia*-arter. *Sphagnum nemoreum*, *S. fuscum* og *Pleurozium* er vanlige arter. Høljene har svak dominans av bar torv, ellers mest fastmatte. Svak overgang matte-tue. *Scirpus caespitosus* dominerer, "tuer" av *Eriophorum vaginatum* er vanlige. Bunnen domineres av *Sphagnum tenellum*. Ellers er *Sphagnum papillosum*, *S. compactum*, *S. magellanicum*, *S. cuspidatum* og *Cladonia*-arter vanlige.

Inngrep: Noe bjørkehogst i nord (LP 62,62) ellers ingen inngrep.

Diverse: Dette er en variert myrdal med høy verneverdi. Dette gjelder det oppsøkte området vist i figuren. Lenger inne i Klebersdalen (ved Klebersdalsvatn) er det og store myrreal (ut fra flybildestudier) der flatmyrer, bakke-myrer og små eroderte ombrotrofe parti inngår i mosaikk med fastmarkskoller. Disse myrene som ligger 600-700 m o.h., synes å ha noe annet preg enn myrene beskrevet i lokalitet 37. Også ca. 1 km N for lokalitet 37 (ved Randastølen) er det store myrområder som ikke er oppsøkt, men i dette området er myrrealene mer oppsplittet.

Konklusjon: Myrområdet fra Heia - innover langs Tvinna representerer et stort spekter av myrtyper som dels har fine utforminger. Spesielt framheves bakke-myrene S for Tvinna. I figuren er vist forslag til avgrensning for vern. I tillegg bør områdene innover Klebersdalen taes med.

Lokalitet 38. Bremanger. S for Dalesætrane

Kbl. M711: 1118 I   UTM: LP 12-13,66-67   H o.h.: 240-300 m.
Flybilde: 3210 C 10-11   Areal: 200 daa   Oppsøkt: 11.7.80. T.Ø.O.
Verneverdi: (1b)-2   Figur: 9

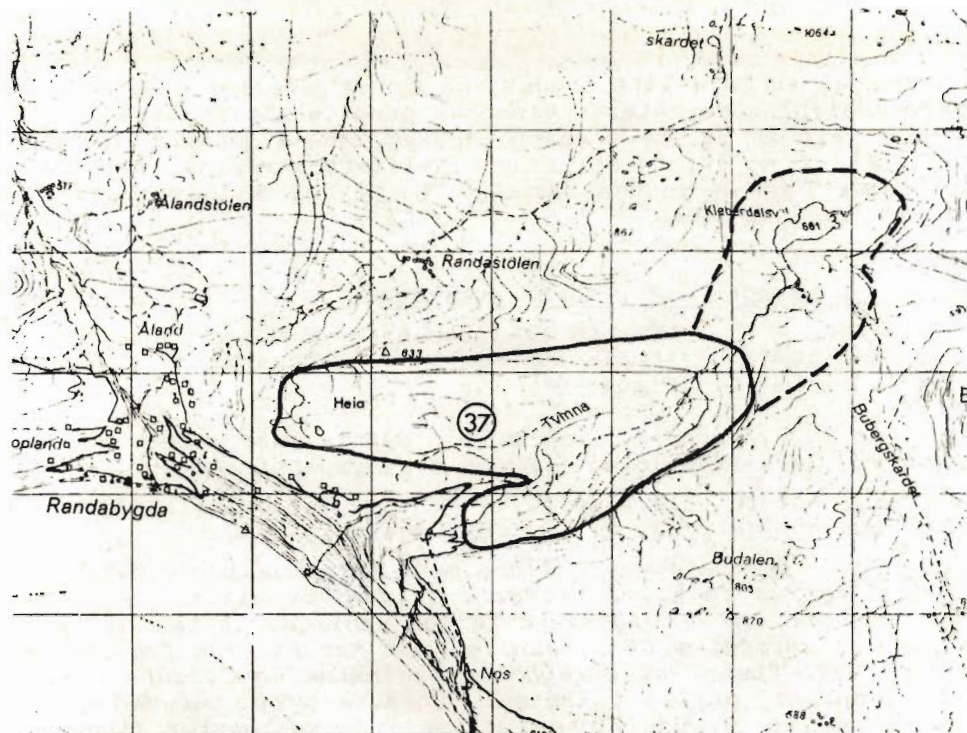
Myrtype: Høgmyr med uregelmessige strukturer og uten strukturer dekker tilsammen halvparten av arealet. Dråg splitter opp høgmyrparti. Lagg øverst. Dessuten inngår plan nedbørsmyr og små minerotrofe partier. Erosjon er vanlig.

Flora: Vestlige arter inngår: *Erica tetralix* (stedvis vanlig), *Galium saxatile*, *Narthecium* (stedvis dominant). *Sphagnum angustifolium* står i kanten av myrene.

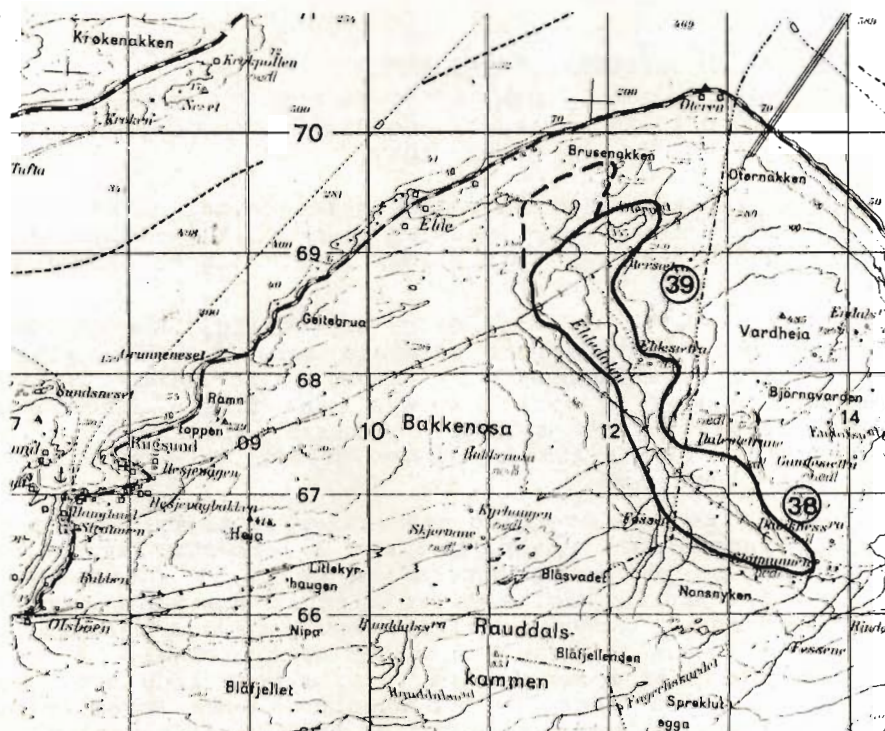
Vegetasjon: Vekslende ombrotrofe vegetasjonstyper. I den ombrotrofe flata N for bekken er tuene dominert av *Calluna*. Andre: *Scirpus caespitosus*, *Eriophorum vaginatum*, *Erica tetralix*, *Molinia*, *Vaccinium*-arter, *Potentilla erecta*. Bunn domineres av *Racomitrium*, mens *Cladonia*-arter, *Sphagnum nemoreum*, *Hypnum cupressiforme*, *Pleurozium* er vanlige arter. I høljene mye bar torv, hvor *Sphagnum papillosum*, *S. magellanicum* er vanlige i kanten. *Scirpus caespitosus* dominerer. *Betula pubescens* spredt over myra. De hvelva myrene S for bekken er uten strukturer og erosjon og adskilt av dråg med lagg øverst. Total tuedominans. I låge tuer dominerer *Sphagnum nemoreum* i bunnen. I høge tuer er *Racomitrium* vanligst. Feltsjiktet domineres av *Calluna*, *Eriophorum vaginatum*, *Vaccinium*-arter, *Molinia*, *Empetrum*, *Rubus chamaemorus*. Små fastmatte-høljler fins. *Betula pubescens* (1-2 m) spredt over hele området, *Pinus* vanlig lenger ned i dalen. Laggen og drågene er mest fattig og domineres av *Eriophorum angustifolium*, men rikere vegetasjon fins med *Selaginella*, *Campylium stellatum*.

Inngrep: Noe hogst, ellers ingen.

Figur 8. Lokalitet 37, myr ved Tvinnå, Raudabygda, Stryn. Inntegnet med strek: avgrensning av verneområde for lokalitet 37. Stipling viser grenser for eventuell utvidelse i Klebersdalen. Utsnitt av kbl. M711: 1318 IV. Trykt med tillatelse fra Norges Geografiske Oppmåling.

Figur 9. Lokalitet 38, sør for Dalesætrane og lokalitet 39 sør for Otervatn, Eldedalen, Bremanger. Inntegnet avgrensning av verneområde for lokalitet 38 og 39. Stipling viser grenser for eventuell utvidelse. Utsnitt av kbl. M711: 1118 I. Trykt med tillatelse fra Norges Geografiske Oppmåling.

Diverse: Området er foreslått fredet som typeområde for oseanisk fjellbjørk-skog i selve dalen og for sterkt oseanisk pregete alpine områder i fjellområdene omkring. Vern av myrene i dalen må sees også i denne sammenheng. Figuren viser lokalitet 38 og 39, og ettersom lokalitetene representerer ulike vegetasjonsutforminger bør de vernes sammen. Lokalitet 38 har imidlertid høyere prioritet enn lokalitet 39.

Lokalitet 39. Bremanger. Myr S for Otervatn

Kbl. M711: 1118 I   UTM: LP 11-12,68-69   H o.h.: 150 m
Flybilde: 3210 C 10-11   Areal: 150 daa   Oppsøkt: 11.7.80 T.Ø.O.
Verneverdi: 2   Figur: 9

Myrtype: Plane og svakt hvelva ombrotrofe parti, tuedominert med høge tuer, kraftig erodert, adskilt av dråg. Mange flatmyrparti inngår.

Flora: Vestlige arter: *Erica tetralix* vanlig, *Galium saxatile*, *Juncus squarrosus*, *Sphagnum imbricatum*. *S. fuscum* fins.

Vegetasjon: Tuene domineres av *Calluna mens Eriophorum vaginatum*, *Scirpus caespitosus*, *Empetrum* og *Erica tetralix* er vanlige arter. Bunnen er totalt dominert av *Racomitrium*. *Cladonia*-arter er vanlige. I lågere tuer er *Sphagnum nemoreum*, *S. imbricatum* svært vanlig, men *Racomitrium* dominerer. Høljene har mest bar torv, "tuer" av *Eriophorum vaginatum* og *Calluna* er vanlig. *S. papillosum* er spredt, særlig i kanten. Stedvis mykmatter med *S. cuspidatum*, mens *S. magellanicum*, *S. papillosum* dominerer. Fastmatter fins hvor *Scirpus caespitosus* og *Narthecium*-matter dominerer. *Erica tetralix* og *Eriophorum vaginatum* er vanlige arter. *Betula pubescens* (1-2 m) og noe *Pinus* fins spredt. Fattigmyrene domineres av *Carex rostrata*. Mye *Sphagnum flexuosum* s.lat. i bunnen.

Diverse: Ingen inngrep av betydning, se ellers lokalitet 38.

Lokalitet 40. Bremanger. Fessegrøvene

Kbl. M711: 1218 IV   UTM: LP 17-18,60   H o.h.: 290 m
Flybilde: 3210 D 17-18   Areal: 300 daa   Oppsøkt: 12.7.80. T.Ø.O.
Verneverdi: 2   Figur: 10

Myrtype: Flatmyrkompleks med mattevegetasjon som er splittet opp av fastmarkskoller (furu). Bakkemyrer (med helling til 10° i kantene. Små ombrotrofe parti med tuedominans og flere kilder fins. I V et gjengroende tjern med store mykmatteparti.

Flora: Vestlige arter: *Erica tetralix* (vanlig), *Narthecium* (stedvis dominant), *Pedicularis sylvatica*, *Polygala serpyllifolia*, *Rhynchospora alba*, *R. fusca* (i mykmattesamfunnene i V), *Sphagnum strictum*. *Sphagnum angustifolium* er vanlig i kanten av myra. *Betula nana* fins. *Scheuchzeria* er vanlig. Følgende rikmyrarter er vanlige: *Bartsia*, *Euphrasia* sp. *Selaginella*, *Tofieldia*, *Carex flava* x *tumidicarpa*, *C. flava*, *C. hostiana*, *Campyllum stellatum* *Drepanocladus revolvens*.

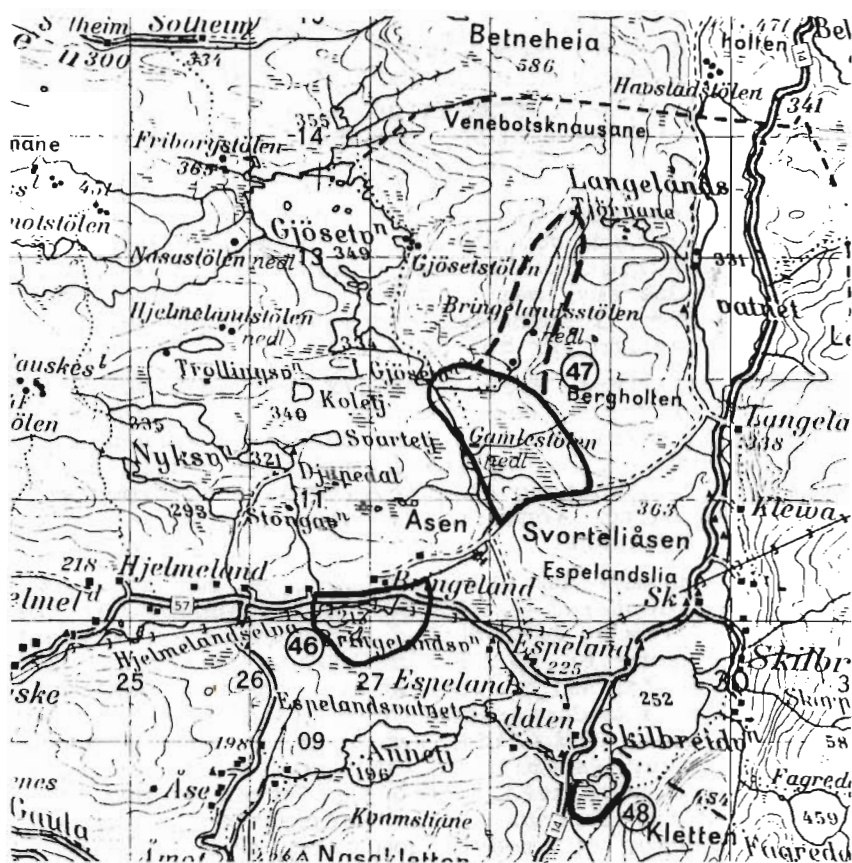
Vegetasjon: Ofte svak overgang nedbørsmyr/fattigmyr. Fattigmyr dominerer, men store rikmyrareal inngår, med mye *Eriophorum latifolium*. Fattigmyrene domineres av *Eriophorum angustifolium* og *Carex rostrata*. *Drosera*-arter, *Molinia* og *Eriophorum vaginatum* er stedvis dominant. *Menyanthes* dominerer ofte i mykmattene. Bunnen domineres av *Sphagnum papillosum*, mens *S. compactum*, *S. rubellum*, *S. tenellum* dekker mindre areal.

Ombrotrofe tuer i mosaikk på fattigmyrene fins hvor *Calluna*, *Narthecium* og *Erica tetralix* dominerer. I bunnen dominerer *Racomitrium*, mens *Cladonia*-arter, *Sphagnum nemoreum* og *Pleurozium schreberi* er vanlige.

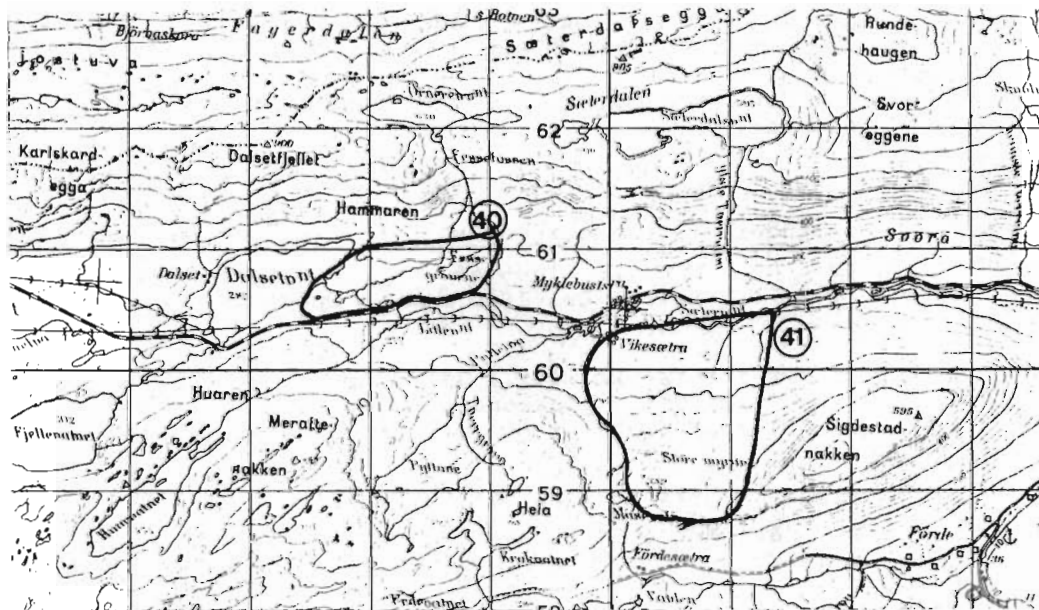
Fine mykattesamfunn i V med *Menyanthes*, *Equisetum fluviatile*, *Carex limosa*, *C. lasiocarpa* og *Sphagnum pulchrum* dominerer mykmatte.

Inngrep: Hovedvegen skjærer over området og deler myra i to. Kraftledning over sørligste del.

Figur 11. Lokaltitet 46, Ø for Bringelandsvatn; lokalitet 47, ved Gamlestølen og lokalitet 48, S for Skilbreivatnet, Gaular. For lokalitet 47 viser strek et minimumsområde for vern, mens stipling viser aktuell utvidelse. Utsnitt av kbl. M711: 1217 IV. Trykt med tillatelse fra Norges Geografiske Oppmåling.

Figur 10. Lokaltitet 40, Fessegrøvene og lokalitet 41. Store myran og S for Sætervatn, Bremanger. Inntegnet avgrensning av verneområde for lokalitetene. Utsnitt av kbl. M711: 1218 IV. Trykt med tillatelse fra Norges Geografiske Oppmåling.

Lokalitet 41. Bremanger. Store myran og S for Sætervatn

Kbl. M711: 1218 IV   UTM: LP 20,58-60   H o.h.: 240-380 m
Flybilde: 3210 D 17-18   Areal: 500 daa   Oppsøkt: 12.7.80 T.Ø.O.
Verneverdi: 1b-(2)   Figur: 10

Myrtype: Den nordvendte lia har ca. 40% myr der bakkemyrer (som ofte går på tvers av fallretningen som striper og følger hyller i berggrunnen) inngår i veksling med furu/bjørkeblåbærskog. Nederst i dalen dominerer flatmyr. Store myran er plan nedbørsmyr med uregelmessige strukturer, terrengdekkende tendens. Tuer/høljler (matter, løsbunn med erosjon) i forholdet 30/70. Ø for vatnet plan nedbørsmyr med tuer/høljler som 60/40.

Flora: Vestlige arter: *Erica tetralix* (vanlig), *Myrica* (vanlig i kanten av myrene), *Narthecium* (dekker store areal), *Galium saxatile*, *Pedicularis sylvatica*, *Carex hostiana*, *Juncus bulbosus*, *J. effusus*, *J. squarrosus*, *Rhynchospora alba*. *Betula nana* og *Sphagnum fuscum* vanlig på tuene. *Scheuchzeria palustris* inngår. *Sphagnum platyphyllum* fins intermediært.

Flere rikmyrarter inngår: *Bartsia*, *Saussurea*, *Selaginella*, *Tofieldia*, *Carex flava*, *C. hostiana*.

Vegetasjon: Fattigmyr dominerer bakkemyrene, men store områder er intermediært/rikt hvor *Eriophorum latifolium* og *Sphagnum warnstorffii*, *Scorpidium*, *Camphyllum stellatum* og *Drepanocladus revolvens* er viktigst.

På fattigmyrene er *Narthecium*, *Erica tetralix*, *Scirpus caespitosus*, *Eriophorum angustifolium*, *E. vaginatum* og *Molinia* vanligst.

Store myran er nedbørsmyrdominert hvor tuene har størst dekke av *Calluna*, mens *Erica tetralix*, *Andromeda*, *Empetrum* sp. *Eriophorum vaginatum* er vanlige arter. I bunnen er *Racomitrium* viktigst, mens *Cladonia*-arter og *Sphagnum nemoreum* dekker mindre areal. Erosjonsfurene er dominert av bar torv, noen tuer av *Scirpus caespitosus* fins. Høljlemattene er dominert av *Scirpus caespitosus*, *Narthecium* er stedvis dominant, mens *Erica tetralix* og *Molinia* er vanlige arter. Ofte dårlig bunnsjikt, men noe fuktig vokser en del *Sphagnum papillosum*, *S. compactum*, *S. tenellum*. *Sphagnum cuspidatum* er vanlig.

Skikkelige mykmattesamfunn fins med *Sphagnum majus*, *S. pulchrum*, *S. compactum*, *S. tenellum* og hvor *S. cuspidatum* dominerer. *Scheuchzeria* er her vanlig. *Pinus* spredt over myra.

Inngrep: Planer om veibygging S for Sætervatn, langs dalen (skogsdrift). Årlig fjellløp i terrenget.

Diverse: Figuren viser det viktigste området som bør vernes. Lokaliteten har prioritet foran lokalitet 40, men denne representerer andre typer (store flatmyrer med mykmatter). Lokalitet 41 har stort spekter av myrtyper med variert flora og vegetasjon, noe som først og fremst henger sammen med variert og til dels spesiell topografi.

Lokalitet 42. Bremanger. Bremangerplatået i V

Kbl. M711: 1118 IV   UTM: KP 81-85,65   H o.h.: 400-500 m
Flybilde: 3210 C 1-2   Areal: Ca. 1000 daa   Oppsøkt: 10.7.80 T.Ø.O.
Verneverdi: 4

Myrtyper: Erodert myr i forsenkninger i landskapet, mest tuebakkemyr. Ombrøttrøfe parti fins, noe har terrengdekkende tendens. Kilder fins. Heilandskap med *Carex bigelowii*, *Juncus trifidus* og *Nardus* dominerer toppene og lesidene.

Flora: *Sphagnum lindbergii* dominerer stedvis i mykmatteparti. Fjellplanter inngår, bl.a. *Deschampsia alpina* i kilder. Trivielle vestlige arter inngår.

Vegetasjon: Sterkt påvirket av torvskjæringen. *Eriophorum angustifolium* er fullstendig dominerende i feltsjiktet. I bunnen er *Sphagnum papillosum* klart vanligst.

Inngrep: Mye torvskjæring.

Diverse: Området får låg prioritet på grunn av store inngrep. Sterkt erodert område som ofte er uten torv (grus, stein i dagen). Mye av landskapet ser ut til å ha vært dekt av bl.a. terrengdekkende myr før torvskjæringen. I dag er disse områdene tørket ut og store eroderte flater står igjen. Noe er gjenvokst, særlig i forsenkninger i terrenget og ved små tjern.

Lokalitet 43. Bremanger. Myrer ved Steinfjellvatn

Kbl. M711: 1118 IV   UTM: KP 66-67,89-90   H o.h.: 530 m
Flybilde: 3210 C 1-4   Areal: 500 daa   Oppsøkt: 10.7.80 E.H.
Verneverdi: 4-5

Myrtype: Tuebakkemyr og små flatmyrer i et heirikt område. Myrene har tynn torv, og ofte mye stein i dagen. Store eroderte flater.

Flora: Mye *Sphagnum lindbergii* i mykmattene.

Vegetasjon: Myrene dominert av *Eriophorum angustifolium*.

Inngrep: Sannsynligvis er det foretatt mye torvskjæring tidligere. Dette har sterkt påvirket vegetasjonen og ført til mye erosjon.

Diverse: Jfr. myr 42.

Lokalitet 44. Fimlandsgrend. NV for veg

Kbl. M711: 1218 II   UTM: LP 39,32   H o.h.: 360 m
Flybilde: 3400 D 24-25   Areal: 50 daa   Oppsøkt: 13.7.80 T.Ø.O.
Verneverdi: 4-5   Figur:

Myrtype: Små myrelementsamlinger av planmyr, tuebakkemyr, blandingsmyr (erodert) og flatmyr. Generelt mye erosjon, og høge tuer opptrer i veksling med løsbunn.

Flora: *Betula nana* stedvis dominant.

Vegetasjon: Tuene domineres av *Calluna*, mens *Eriophorum vaginatum*, *Andromeda*, *Rubus chamaemorus*, *Erica tetralix*, *Molinia*, *Vaccinium*-arter og *Narthecium* dekker mindre areal. Bunnen domineres av *Racomitrium*. *Sphagnum nemoreum* er vanlig. Mye furu- og bjørketrær.

Inngrep: Ingen inngrep NV for vegen.

Diverse: Myrene i Fimlandsgrend, LP 39,32 er mye påvirket, (bl.a. myra i trekanten mellom vegene).

Lokalitet 45. Naustdal. Myrer ved Gardehaugen

Kbl. M711: 1218 II   UTM: LP 38-40,30-31   H o.h.: 340-380 m
Flybilde: 3400 D 24-25   Areal: 500 daa   Oppsøkt: 13.7.80 T.Ø.O.
Verneverdi: 3   Figur:

Myrtype: Ombrotrofe parti (plane, med uregelmessige strukturer) i veksling med drag og flatmyrer. Mange skogbevokste bakkemyrer. De ombrotrofe partiene er tuedominert, mye erosjon. Et rotete myrområde hvor jordvannmyrer er vanligst.

Flora: *Sphagnum fuscum* svært vanlig på tuene. *Scheuzeria* og *Sphagnum lindbergii* fins. *Sphagnum riparium* fins langs bekker. Vestlige arter: *Erica tetralix*, *Narthecium*, *Juncus bulbosus*, *J. squarrosus*.

Vegetasjon: Fattigmyrer dominerer der *Carex rostrata* er vanligst. Andre vanlige arter: *Menyanthes*, *Eriophorum angustifolium*, *E. vaginatum*, *Carex pauciflora*, *Scirpus caespitosus*. *Sphagnum lindbergii* er ofte viktigste mykmatteart. I bunnen dominerer ellers *Sphagnum papillosum*, *S. magellanicum*, *S. tenellum*, *S. rubellum*. *Sphagnum flexuosum* s.lat. dominerer stedvis store areal, ofte noe fuktig og i skogbevokste områder. *Eriophorum angustifolium* dominerer ofte store eroderte flater.

Ombrotrof vegetasjon: Tuene domineres av *Calluna*. Andre vanlige arter: *Empetrum* sp., *Erica tetralix*, *Eriophorum vaginatum*, *Andromeda*, *Vaccinium*, *Rubus chamaemorus*, *Scirpus caespitosus*. Bunnen domineres av *Racomitrium* og *Cladonia*. *Sphagnum fuscum* er svært vanlig, mens *S. rubellum*, *S. nemoreum*, *Dicranum* sp., *Pleurozium schreberi* er vanlige arter. Høljene: Mye er erodert med mange trestammer. Mattene domineres av *Eriophorum vaginatum*, mens *Erica tetralix*, *Scirpus caespitosus*, *Andromeda*, *Molinia* og *Narthecium* (stedvis dominant) er vanlige arter. Utenom løsbunn er bunnen dominert av *Sphagnum magellanicum*, *S. papillosum*, *S. compactum*, *S. tenellum*, mens *S. cuspidatum* vokser fuktigere. *Sphagnum magellanicum* er vanlig i kanten av erosjon. Bjørk og furu er spredt på myra.

Inngrep: Området er mye beita. Veg i kanten av området. Torvskjæring synes å ha foregått.

Lokalitet 46. Gaular. Ø for Bringelandsvatn

Kbl. M711: 1217 IV   UTM: LP 26-27,09-10   H o.h.: 220 m
Flybilde: LSV 370   Areal: 60 daa   Oppsøkt: 16.7.80 T.Ø.O.
                    10994A-10995
Verneverdi: 3(-2)   Figur: 11

Myrtype: Veksling mellom flatmyr og to planmyrer, det ene sterkt erodert med høge tuer (70% tuedekning). Mykmattehøljær og høgstarrsump fins.

Flora: Innslag av flere typiske vestlige arter: *Rhynchospora alba* (stedvis dominant), *Narthecium*-matter (dekker store areal), *Erica tetralix* (vanlig), *Myrica* (vanlig i kanten), *Sphagnum molle* fins. *Scheuchzeria*-matter er vanlig, *Sphagnum fuscum* er vanlig på tuene. *Sphagnum lindbergii* er vanlig.

Vegetasjon: I det eroderte området dominerer *Calluna* på tuene, mens *Erica tetralix*, *Eriophorum vaginatum*, *Narthecium* er vanlige arter. *Rubus chamaemorus*, *Empetrum* sp., *Oxycoccus* sp., *Drosera rotundifolia* og *Andromeda* fins. I bunnen dominerer *Cladonia*, mens *Racomitrium* dekker noe mindre. *Sphagnum nemoreum*, *S. fuscum*, *S. imbricatum*, *Pleurozium* og *Cetraria islandica* er vanlige. Høljene består for det meste av bar torv, i kanten noe *Sphagnum* (*S. papillosum*, *S. magellanicum*, *S. rubellum*, *S. tenellum*). "Tuer" av *Eriophorum vaginatum*. *Scirpus caespitosus* er vanlig på erosjonsflatene. Områder med låge tuer dekker store areal, ofte svak overgang til mattevegetasjon. *Rubus chamaemorus* dekker her ofte størst areal. I kanten mot flatmyra dominerer *Sphagnum flexuosum* s.lat. i bunn. Flatmyra (med høgstarrsump) er fattig og er dominert av *Carex rostrata*. *Scheuchzeria* (dekker ofte store areal), *Menyanthes*, *Carex magellanica*, *C. limosa*, *Andromeda*, *Equisetum fluviatile*, *Comarum palustre* er også viktige arter.

Sphagnum flexuosum s.lat. dominerer i bunn, mye er mykmatte med mye *Sphagnum cuspidatum*, *S. lindbergii*, *S. magellanicum*.

Inngrep: Gjerde over myra i NØ, S for elva (jordvoll). De to vatna ble senka ca. 1950-60. I dag er det blitt danna store flatmyrer/høgstarrsump.

Diverse: Myra vurderes opp mot lokalitet 48, S for Skilbreivatnet, og da har lokalitet 46 klart de største kvalitetene.

Lokalitet 47. Gaular. Ved Gamlestølen

Kbl. M711: 1217 IV   UTM: LP 28-29,08   H o.h.: 300-340 m
Flybilde: LSV 370   Areal: 110 daa   Oppsøkt: 16.7.80 T.Ø.O.
                    10994A-5
Verneverdi: 2   Figur: 11

Myrtype: Et myrlandskap der bakkemyr (opptil 15^g helling) er i veksling med flatmyr og ombrotrofe parti med erosjon. Terrengdekkende myr fins.

Flora: Vestlige arter: *Erica tetralix*, *Lycopodium inundatum*, *Narthecium*, *Polygala vulgaris*, *Juncus bulbosus*, *J. squarrosus*. *Sphagnum fuscum* er vanlig på tuene. Rikmyrarter: *Selaginella*, *Campylium stellatum*, *Drepanocladus revolvens*.

Vegetasjon: Fattigmyrkompleks av fastmattetype som er dominert av *Scirpus caespitosus*. Matter av *Narthecium* er vanlig. *Molinia* er stedvis dominant. *Eriophorum angustifolium* vanlig, mens *Carex rostrata* er stedvis vanlig. Bunnen domineres av *Sphagnum papillosum* og *S. magellanicum*. *Sphagnum compactum* og *S. tenellum* er vanlige arter. Noe fuktigere dekker *Sphagnum pulchrum* store areal. Rike sig fins.

De ombrotrofe tuene domineres av *Calluna*, *Scirpus caespitosus* og matter av *Narthecium*. *Eriophorum vaginatum* er vanlig. I bunnen dominerer *Racomitrium*. *Cladonia* dekker mindre flater, mens *Sphagnum* (*S. fuscum*, *S. nemoreum*) er vanlig. Høljene er dominert av bar torv. Bjørk og furu fins spredt.

Inngrep: Skogsbilveg går i kanten av myrene, (noen steder skjærer den over), fra sør ved LP 282,110 mot Gamlestølen og nordover på østsida av elva. Noe beiting.

Diverse: Slike fine mattemyrer er sjeldne i fylket og området er aktuelt i Vernesammenheng (jfr. lok. 37). Selve Bringelandsdalen er ikke undersøkt, men flybildestudier viser at også dette området kan være aktuelt i vernesammenheng.

Lokalitet 48. Gaular. S for Skilbreivatnet

Kbl. M711: 1217 IV   UTM: LP 28-29,08   H o.h.: 260 m
Flybilde: LSV 370   Areal: 50 daa   Oppsøkt: 16.7.80 T.Ø.O.
                  10994A-5
Verneverdi: 3   Figur: 11

Myrtype: Flatmyr med høgstarrsump dominerer. Det inngår små planmyrparti som er tuedominert, med dype erosjonsfurer (opptil 1 m).

Flora: Vestlige innslag: *Erica tetralix*, *Myrica*, *Narthecium*, *Rhynchospora alba*, *Leucobryum glaucum* (på tuene), *Sphagnum imbricatum*, *S. strictum*. *Sphagnum obtusum* fins. *Scheuchzeria* fins.

Vegetasjon: *Carex rostrata* dominerer det fattige flatmyrområdet mot vatnet. *Equisetum fluviatile*, *Lysimachia thyrsoiflora* dominerer også stedvis. *Menyanthes*, *Comarum*, *Carex lasiocarpa* (stedvis dominant) er svært vanlig. Bunnsjiktet er ofte dårlig, eller mangler, men noen mykmatter fins med mye *Sphagnum pulchrum*, *S. papillosum*, *S. subsecundum* s.lat. Ombrotroft er tuene dominert av *Cladonia*-arter og *Racomitrium* (begge stedvis dominant). *Sphagnum nemoreum* og *Cetraria islandica* er vanlige.

I lågere del av tuene er *Sphagnum papillosum*, *S. imbricatum*, *S. rubellum*, *S. magellanica*, *S. nemoreum* og *Pleurozium* vanligst. Feltsjiktet er dominert av *Calluna*. *Erica tetralix* er sjelden. Furene er dominert av bar torv, noen få tuer av *Scirpus caespitosus* fins. Bjørk og furu er spredt.

Inngrep: I SØ drives det dyrkingsarbeid (sprenging).

Diverse: Jfr. lokalitet 46.

Lokalitet 49. Askvoll. Atløy. Myr V for Herland (N for "Brurastakken")

Kbl. M711: 1117 IV   UTM: KP 79-80,08-09   H o.h.: 10 m
Flybilde: 436 307-8   Areal: 50 daa   Oppsøkt: 14.7.80 T.Ø.O.
Verneverdi: 3

Myrtype: Flatmyr i veksling med planmyr som er tuedominert og har uregelmessige strukturer. Gradvis overgang mellom heimyrr og hei, med mye stein i dagen. Små tuer stykker opp mattene. Et rotete myrlandskap med en del eroderte flater.

Flora: Vestlige arter: *Erica tetralix* (dels dominant), *Myrica* (dels dominerende), *Salix repens* (vanlig), *Narthecium*, *Pedicularis sylvatica*, *Carex hosteana* (stedvis dominant), *C. pulicaris*, *Juncus bulbosus*, *J. conglomeratus*, *J. squarrosus*, *Leucobryum glaucum* (på tuene), *Sphagnum strictum*.

Flere rikmyrarter fins: *Bartsia*, *Orchis mascula*, *Saxifraga aizoides*, *Selaginella*, *Triglochin palustre*, *Carex dioica*. *Campylium stellatum*, *Drepanocladus revolvens*, *Scorpidium*, *Riccardia pinguis*. *Hypnum cupressiforme* fins på tuene. *Sphagnum platyphyllum* fins. *Centaurea nigra* fins. *Plantago maritima* vanlig på myra.

Vegetasjon: Rikmyr dekker flere steder store areal hvor det ofte er dårlig bunnsjikt med mye bar torv. *Carex hosteana*, *C. dioica* er ofte de viktigste artene i feltsjiktet, men *Eriophorum angustifolium* dekker også store areal.

Ombrotrofe parti er tuedominert, og ombrotrofe tuer på flatmyrene fins. Feltsjiktet er tett, og derfor ofte dårlig utviklet bunnsjikt. *Calluna*, *Erica tetralix*, *Scirpus caespitosus* dominerer, mens *Narthecium* er stedvis dominant. I bunnsjiktets lågere del dominerer *Sphagnum papillosum*, mens *S. nemoreum*, *S. tenellum*, *S. rubellum* er vanlige arter. I høgere del dominerer *Racomitrium*, mens *Cladonia* spp., *Pleurozium chreberi* og *Hypnum cupressiforme* (stedvis dominant) er vanlige arter.

I overgangstyper mellom myr og hei inngår: *Juniperus communis*, *Myrica*, *Lycopodium selago*, *Pinguicula vulgaris*, *Juncus conglomeratus* og *J. squarrosus*.

Inngrep: Kraftledning i S langs kanten. Noe torvskjæring. Gjerde i kanten i S, granplanting Ø for dette.

Diverse: Området er vurdert i forbindelse med landsplan for verneverdige naturområder og forekomster, og det synes aktuelt å lage et større verneområde der myrene inngår som en del.

Lokaitet 50. Askvoll. Værlandet. Ø for Høgkletten (Austneset)

Kbl. M711: 1117 IV   UTM: KP 71-72,02-03   H o.h.: 10-20 m
Flybilde: 436 210-11   Areal: 1 km²   Oppsøkt: 15.7.80. T.Ø.O.
Verneverdi: 1b   Figur: 12

Myrtype: Planmyr (med klar tuedominans), med både uregelmessige strukturer (erosjon) og uten, og flatmyr (ofte med tuer som stykker opp myrflatene) i veksling med bergknauser. Store åpne myrflater lengst Ø. Her fins ett sentralt parti på ca. 100 daa som er dekt av ombrotrof myr med fine erosjonsfurer. Flarkgjøler fins. Mange små tjern som er delvis gjenvokst. Ingen trær/busker.

Flora: *Sphagnum fuscum* fins spredt på tuene. *Arctostaphylos alpina* fins. *Hypnum cupressiforme* vanlig på tuene. Vestlige arter: *Erica tetralix*, *Myrica*, *Salix repens*, *Narthecium*, *Pedicularis sylvatica*, *Polygala serpyllifolia*, *Carex hostiana*, *Juncus bulbosus*, *J. conglomeratus*, *J. effusus*, *J. squarrosus*, *Holcus lanatus*, *Rhynchospora alba*, *Leucobryum glaucum* (fins på tuene), *Sphagnum imbricatum* (sjelden).

Rikmyrarter fins: *Selaginella*, *Triglochin palustre*, *Carex dioica*, *C. hostiana* (stedvis dominant), *Campyllum stellatum*, *Drepanocladus revolvens*, *Scorpidium scorpioides*, *Sphagnum warnstorffii*, *Riccardia pinguis*.

Vegetasjon: Nedbørsmyr synes å dominere, men det er vanskelig å skille jordvannmyr fra nedbørsmyr, bl.a. er *Eriophorum angustifolium* svært vanlig der det synes å være ombrotroft.

På fattigmyrene i V dominerer *Eriophorum angustifolium* og *Carex rostrata*. Mattene oppstykket av tuer med bl.a. *Calluna*, *Erica tetralix*, *Deschampsia flexuosa*, *Eriophorum vaginatum*, *Festuca vivipara*, *Agrostis*-arter. I store forsenkninger i terrenget i Ø fins det fattige flatmyrer dominert av *Eriophorum angustifolium*.

I bunn dominerer *Sphagnum papillosum* og *S. magellanicum*. Mykmattesamfunn fins med mye *Menyanthes*, *Carex limosa*, *Sphagnum cuspidatum*, *S. magellanicum* (dominant) *S. papillosum*. Rike sig fins spredt.

Ombrotrof tuevegetasjon domineres av *Calluna*, mens *Erica tetralix* er nest vanligst. *Eriophorum vaginatum* og *Scirpus caespitosus* dominerer også stedvis. *Eriophorum angustifolium* og *Molinia* er vanlige. I bunnen dominerer stedvis *Racomitrium*, stedvis *Cladonia* spp. Ofte er det dårlig bunnsjikt på grunn av tett feltsjikt. Løgere del på tuene domineres av *Sphagnum magellanicum*, *S. nemoreum*, *S. papillosum*, *S. rubellum*. Furene mellom tuene domineres av bar torv. Feltsjiktet er dominert av *Eriophorum angustifolium*, mens *Carex nigra* og *C. panicea* fins spredt.

Inngrep: Tidligere har det foregått lyngbrenning, ellers ingen inngrep av betydning.

Diverse: Lokaliteten har store, fine myrer med sterke oseaniske trekk, og hele nasset utgjør 2-3 km² (se figuren). *Erica cinerea* er svært vanlig i bergknausene som omgir myrpartiene.

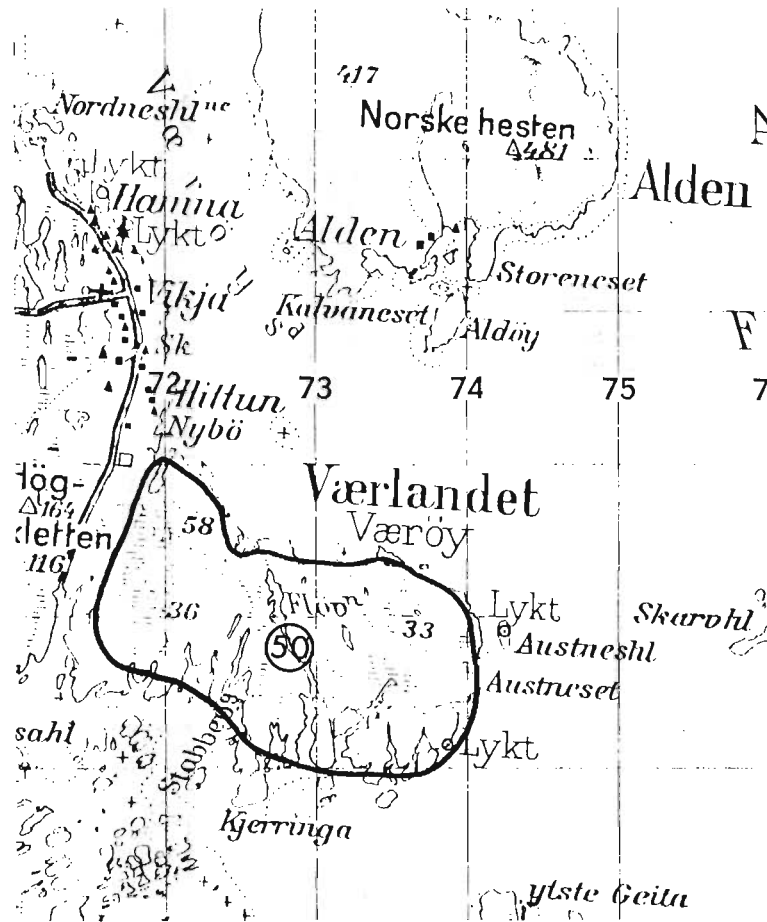
Lokalitet 51. Stryn. Ø for Moldsvor

Kbl. M711: 1219 III   UTM: LQ 80,78   H o.h.: 370 m
Flybilde: 3015 E 18-19   Areal: 400 daa   Oppsøkt: 22.8.80 A.M.
Verneverdi: 2   Figur: 13

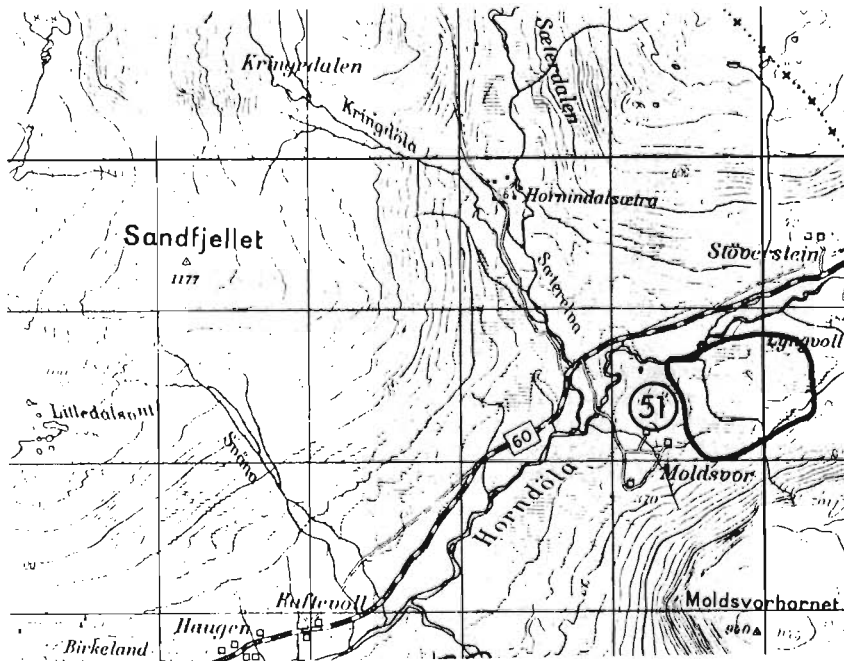
Myrtype: Myrlandskap som består av mange elementsamlinger splittet opp av fastmarkskoller. Store areal har veksling mellom minerotrofe parti i forsenkninger (mye erosjon) og ombrotrofe tueparti, og disse delene klassifiseres som øyblandingsmyr. Dessuten fins flatmyr, bakkemyrelement i S (helling 20°), små svake kanthøgmyrer og plan nedbørsmyr med mye erosjon. Kilde inngår.

Flora: Suboseaniske arter: *Lycopodium inundatum*, *Narthecium*, *Carex tumidicarpa*, *Juncus bulbosus*, *Sphagnum pulchrum*. Av andre arter: *Betula nana*, *Selaginella*, *Scheuzeria*, *Sphagnum fuscum*, *S. lindbergii*.

Figur 12. Lokalitet 50, Værlandet, Askvoll, med inntegnet forslag til verneområde. Utsnitt av kbl. M711: 1117 IV. Trykt med tillatelse fra Norges Geografiske Oppmåling.

Figur 13. Lokalitet 51. Myr Ø for Moldsvar, Stryn, med inntegnet forslag til verneområde. Utsnitt av kbl. M711: 1219 III. Trykt med tillatelse fra Norges Geografiske Oppmåling.

Vegetasjon: Fattigmyr dominerer, og i kantene opptrer typiske samfunn av fastmattebakkemyr. I sig inngår også intermediær vegetasjon der *Sphagnum pulchrum* dominerer. De store flatene har mosaikk mellom flere samfunnstyper: 1. Erosjonsgroper med *Eriophorum angustifolium*, *Carex rostrata* og naken torv. 2. Mellomnivå der *Eriophorum vaginatum* og *Scirpus caespitosus* kommer i tillegg. 3. *Narthecium*-matter. 4. Tuevegetasjon som dekker ca. 30% og der mesteparten er ombrotroft. Både bjørk (oftest 1-2 m) og småfuru inngår. Felt-sjiktet domineres av vanlige tuearter. Bunnsjiktet domineres av: *Racomitrium lanuginosum*, men også mye: *Sphagnum fuscum*, *S. nemoreum*, *Cladonia* spp. *Pleurozium schreberi*. Kilde med *Drepanocladus exannulatus*, *Sphagnum auriculatum*.

Inngrep: Det er tatt torv i S, og muligens flere steder. Myra grenser mot dyrkamarka i S. Myra er sterkt beitet.

Diverse: Myra ligger i et myrrikt distrikt på grensa mot Møre og Romsdal. Det pågår store dyrkingsprosjekt i distriktet, og minst ett typisk myrområde bør vernes. Lokalitet 85 i Møre og Romsdal, Gråsteinmyra, som ligger 1 km lenger øst representerer andre typer (åpnere vegetasjon uten parti av høgmyr), og de øvrige myrene med "låglandspreg" er vurdert å ha lågere verneverdi. Etter flybildestudier synes lokalitet 51 å være det mest aktuelle objektet for vern av en viktig regional type.

Lokalitet 52. Selje. Ervik. Litlevatnet

Kbl. M711: 1019 II	UTM: KP 97,98	H o.h.: 5 m
Flybilde: 3014 A3-4	Areal: 50 daa	Oppsøkt: 3.7.73 og 6.7.80 A.M.
Verneverdi: 1c	Figur: 6	

Flatmyr som danner overgangstype mot fukteng (strandsump).

Artsrik lokalitet med innslag av en rekke næringskrevende og dels sjeldne arter: *Bartsia*, *Dactylorhiza incarnata*, *D. praetermissa* (jfr. Nordhagen 1972), *D. purpurella*, *Gymnadenia conopsea*, *Listera ovata*, *Platanthera chlorantha*, *Saxifraga aizoides*, *Carex flacca*, *C. hostiana*.

Like utenfor Litlevatn ligger fine sanddyner, og det er knyttet en rekke verneinteresser til dette området, og Stadtlandet i sin helhet (jfr. rapporten og oppsummering i forbindelse med prosjekt: landsplan for verneverdige naturområder og forekomster).

IV. ANDRE LOKALITETER SOM IKKE ER OPPSØKT I FORBINDELSE MED MYRRESERVATPLANEN

A. Gloppen. Gjengedal. Myrer ved Storstvatnet

Kbl. M711: 1218 II	UTM: LP 43-48,41-43	H o.h.: 485-550 m
Flybilde: 3400 B25,26	Areal: 1,5 km ²	Oppsøkt:
Kilde: Skogen, A. et al. (1977).		

Nevnte rapport beskriver flora og vegetasjon i området, og en grov vegetasjonsskisse viser fordelingen av hovedtyper av vegetasjonen. Området veksler mellom myr og bjørkeskog. Av myrene dominerer bakkemyr og flatmyr. Særlig store myrareal fins ø for Storstvatnet og ved Gjengedalstøylane i V. Ved sistnevnte område fins kilder.

Fattig vegetasjon dominerer, men rik vegetasjon fins ved de nevnte kildene. Her inngår kalkkrevende arter som *Eriophorum latifolium* og *Parnassia*. Særlig interessant er forekomsten av *Cystopteris montana* som er en kalkkrevende fjellart.

Såpass store myrområder som er upåvirket av tekniske inngrep er sjeldne i fylket, og selv om vegetasjonen stort sett er triviell, fins rikere innslag. Ut fra foreliggende rapport og flybildestudier vurderes myrene å tilhøre vernegruppe 2. Eventuelt fredning av myrene må sees i sammenheng med vern av et større landskap. Det foreligger planer om kraftutbygging.

B. Sogndal. Svartahol

Kbl. M711: 1417 III	UTM: MN 102,846	H o.h.: 400 m
Kilde: Notat fra Eli Heiberg som oppsøkte området i 1980.		

Lokaliteten har et lite myrtjern som er i ferd med å gro igjen. Dette er ei flatmyr ved vekslende tjern, løsbunn, mykmatte, fastmatte og tue. Fattigmyr dominerer, men det fins også intermediær og rik vegetasjon. Av interessante

arter merker *Carex livida* seg ut (se også Heiberg 1974). Ellers nevnes: *Rhynchospora alba*, *Saussurea alpina*, *Scheuchzeria*, *Scirpus hudsonianus*, *Tofieldia*. Plantegeografisk er det og av interesse at *Sphagnum fuscum* er blant de dominerende artene i bunnsjiktet av tuene, der også *Cladonia stellaris* inngår. *Racomitrium lanuginosum* er ikke nevnt, og heller ikke *Narthecium*.

Lokaliteten har innslag av østlige arter som synes sjeldne i Sogn og Fjordane, og lokaliteten er aktuell å verne sammen med andre kvaliteter i området (voksested for andre sjeldne arter i fylket like S for tjernet).

C. Flora. Svanøy. Myr N for Kvalstadvatn

Kbl. M711: 1117 I   UTM: KP 92-93,23   H o.h.: 25 m
Flybilde: 3400 E8-9   Areal: 300 daa
Kilde: Fremstad & Skogen (1975).

I følge fagrapporten til Fremstad & Skogen (1975) er myrene dominert av tuestrukturer, og muligens kan en stor del av myrene klassifiseres som blandingsmyr (veksling mellom ombrotrofe tuer og minerotrofe, våtere parti). Flatmyr inngår, og sannsynligvis også planmyr.

Tuene har mye *Racomitrium lanuginosum* i høyeste nivå. Ellers merker en seg forekomst av *Erica tetralix*, *Myrica*, *Sphagnum imbricatum*, *Rhytidiadelphus loreus*. *Sphagnum fuscum* inngår sparsomt.

Mattene har mye *Narthecium*. En del rikmyr inngår i mattenivå som smale dråg eller flekker ved kilder o.l. Her inngår bl.a.: *Carex pulicaris* og brunmoser, der forekomsten av *Calliergon trifarium* er plantegeografisk interessant. Rike kilder og sig har ekstremrike arter som: *Cratoneuron commutatum*, *Bryum pseudotriquetrum*, *Fissidens adianthoides*. Trebevokst myr er vanlig.

Såpass store og relativt intakte myrer er sjeldne i låglandet i fylket, og myrene har klart fredningsverdi. De inneholder typiske trekk for området og i tillegg representerer rikmyrflekkene innslag av vegetasjon og arter som er sjeldne i området. Myrene settes i vernegruppe 2.

D. Årdal. Vettismorki

Kbl. M711: 1517 IV   UTM: MP 44-45,05-07   H o.h.: 680-700 m
Flybilde: 1765 S12,15   Areal: 400 daa
Kilde: Notat fra undersøkelser 24.7.80 av Eli Heiberg.

Myrene utgjøres av flere adskilte kompleks splittet opp av fastmarkskoller og bekker. Bakkemyr er vanligst, og dels fins bratt bakkemyr. Flatmyr er og vanlig og det fins flere tjern som er under gjenvoksnings. Fattigmyr fastmatte dominerer, men det fins også mykmatte, tue- og løsbunnsamfunn. Intermediær vegetasjon fins ved og i bakkemyrsig, og i intermediær/rik vegetasjon inngår: *Tofieldia*, *Scirpus hudsonianus*, *Campylium stellatum*, *Drepanocladus revolvens* og *Scorpidium scorpioides*. I tuevegetasjon er ikke *Racomitrium lanuginosum* registrert, og *Sphagnum fuscum* dominerer. Også *Narthecium* og andre typiske subboseaniske arter mangler.

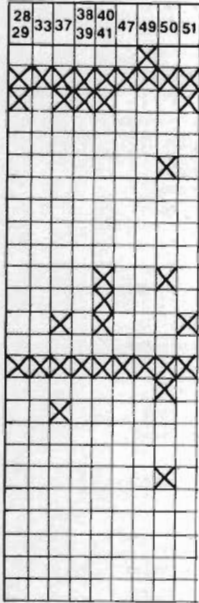
Vettismorki inngår i Utladalen landskapsvernområde som ble opprettet 1980. Området har vært foreslått som typeområde for høgtliggende furuskog på Vestlandet. Myrene representerer trivielle typer, som er typiske for høgtliggende, indre fjordstrøk på Vestlandet. Lignende store myrområder er sjeldne på grunn av de topografiske forhold, og myrene i Vettismorki er derfor verneverdige (vernegruppe 2).

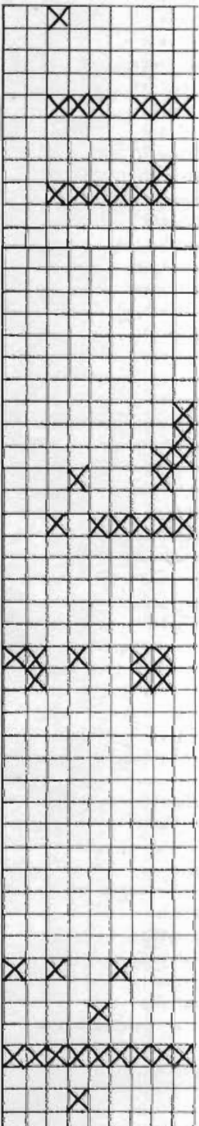
Melica nutans	Hengeaks
Molinia caerulea	Blåttopp
Nardus stricta	Finnskjegg
Phalaris arundinacea	Strandrør
Phleum commutatum	Fjelltimotei
Phragmites communis	Takrør
Poa alpigena	Seterrapp
P. alpina	Fjellrapp
P. palustris	Myrrapp
P. pratensis coll.	Engrapp
Rhynchospora alba	Kvitmyrak
R. fusca	Brunmyrak
Scheuchzeria palustris	Sivblom
Schoenus ferrugineus	Brunskiene
Scirpus caespitosus	Småbjønnskjegg
S. germanicus	Storbjønnskjegg
S. hudsonianus	Sveltull
S. lacustris	Sjøsvivaks
S. mamillatus	Mjuksivaks
S. palustris	Sumpsivaks
S. quinqueflorus	Småsvivaks
S. sylvaticus	Skogsvivaks
Sieglingia decumbens	Knegras
Typha angustifolia	Snait dunkjevle
T. latifolia	Bredt dunkjevle

Moser (Bryofytter).

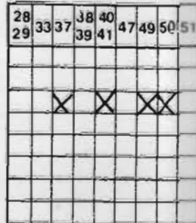
Blådmoser (Bryopsida):

Bryum pseudotriquetrum	Bekkevrangmose
B. weigelii	
Calliergon giganteum	Tjønnmose
C. richardsonii	
C. sarmentosum	Blodmose
C. stramineum	Grasmose
C. trifarium	Navermose
Calliergonella cuspidata	Brodsmose
Campylium stellatum	Stjernemose
Catoscopium nigrum	
Cinclidium stygium	Gittermose
Climacium dendroides	Palmemose
Cratoneuron commutatum	Stor tuffmose
C. decipiens	
C. filicinum	Fjær-tuffmose
Ctenidium molluscum	Kalk-fjærmose
Dicranella palustris	
Dicranum bonjeani	Pjusk-sigdmose
D. leioneuron	
Drepanocladus badius	
D. exannulatus coll.	Vrangklomose
D. fluitans coll.	Vassklomose
D. intermedius	
D. revolvens	Brunklomose
D. tundrae	
D. uncinatus	Bleik-klomose
Fissidens adianthoides	Vanlig sagnmose
F. osmundoides	Stiv-sagnmose
Helodium blandowii	Myrfjærmose
Hypnum cupressiforme coll.	Flettemose
Leucobryum glaucum	Blåmose
Meesia trifaria	
M. uliginosa	Svanemose
Mnium cinclidioides	Kjempefagermose
M. hornum	Kyst-fagermose
M. pseudopunctatum	Vrang-fagermose
M. punctatum	Bekke-fagermose
M. rugicum	Sump-fagermose
M. seligeri	
Onchoporus virens	
O. wahlenbergii	
Paludella squarrosa	Piperenseremose
Philonotis calcarea	
P. fontana/tomentella	} Kildemoser
P. seriata	
Pohlia wahlenbergii	Kaldmose
Ptilium crista-castrensis	Fjærmose
Racomitrium lanuginosum	Vanlig gråmose
Rhodobryum roseum	Rosettmose
Rhytidadelphus loreus	Kråkefotmose
R. squarrosum	Engmose

R. triquetrus
Scleropodium purum
Scorpidium scorpioides
Splachnum ampullaceum
S. luteum
S. sphaericum
S. vasculosum
Tomentypnum nitens

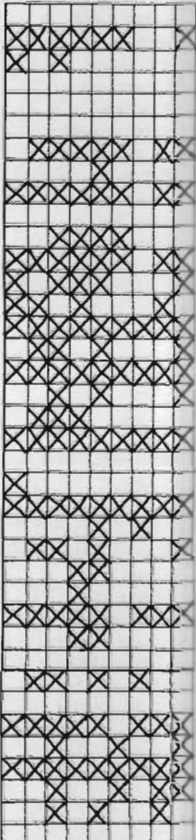
Kransemose
Narrefurumose
Makkmose
Pærekumose
Gul parasollmose
Blank-kumose
Knapp-kumose
Gullmose

Torvmoser (Sphagnopsida):

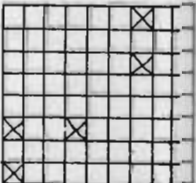
Sphagnum angermanicum
S. angustifolium/fallax
S. annulatum
S. aongstroemii
S. balticum
S. centrale
S. compactum
S. contortum
S. cuspidatum
S. fimbriatum
S. flexuosum
S. fuscum
S. girgensohnii
S. imbricatum
S. lescurii/inundatum
S. lindbergii
S. magellanicum
S. majus
S. molle
S. nemoreum
S. obtusum
S. palustre
S. papillosum
S. platyphyllum
S. pulchrum
S. quinquefarium
S. riparium
S. rubellum
S. russowii
S. squarrosum
S. strictum
S. subfulvum
S. subnitens
S. subsecundum
S. tenellum
S. teres
S. warnstorffii
S. wulfianum

Glasstorvmose
Klubbe/brodrtorvmose
Pisktorvmose
Fjelltorvmose
Svelttorvmose
Kratt-torvmose
Stivtorvmose
Vritorvmose
Vasstorvmose
Frynsetorvmose
Bleiktormose
Rusttorvmose
Grantorvmose
Kysttorvmose
Horn/flortormose
Bjørnetormose
Kjøtt-torvmose
Lurvtormose
Fløyelstormose
Fururtormose
Butt-tormose
Sumpormose
Vortetormose
Skjetormose
Fagertormose
Fyngtormose
Skartormose
Redtormose
TVæretormose
Spriketormose
Heitormose
Lapptormose
Blanktormose
Kroktormose
Dvergormose
Beitetormose
Rosetormose
Huldretormose

Andre

Orchis mascula	Vårmarihand
Plantago maritima	Strandkjempe
Carex binervis	Heistarr
Luzula sylvatica	Storfrytle

V. LITTERATUR

- Arnell, S. 1956. Illustrated moss flora of Fennoscandia. I. Hepaticae. - Lund. 308 s.
- Dierssen, K. 1982. Die wichtigsten Pflanzengesellschaften der Moore NW-Europas. - Geneve. 414 s, 27 pl.
- Flatberg, K.I. 1976. Myrundersøkelser i Sogn og Fjordane og Hordaland i forbindelse med den norske myrreservatplanen. - K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser. 1976 8: 1-112.
- Flatberg, K.I., A. Moen, A. Pedersen, A. Skogen & K.D. Vorren. 1977. Norske navn på torvmoser (Sphagnum). - Blyttia 35: 11-13.
- Fremstad, E. & A. Skogen, 1975. Hovedtrekk av skog og myrvegetasjon på Svanøy i Sunnfjord. - Univ. i Bergen, Bot. Mus., 32 s. (rapp. utenom serie).
- Heiberg, H.H.H. 1974. Vegetasjonen i Sogndal. - Blyttia 32: 85-101.
- Krogh, H., H. Østhagen, T. Tønsberg, 1980. Lavflora. Norske busk- og bladlav. - Oslo, 312 s.
- Landsskogtakseringen 1932. Taksering av Norges skoger. XV. Rogaland fylke. XVI. Nordland fylke. XVII Sogn og Fjordane fylke. XVIII Møre fylke. - Oslo, 121 s., 2 pl.
- Lid, J. 1974. Norsk og svensk flora. 4. utgave. - Oslo, 808 s.
- Lye, K.A. 1968. Moseflora. - Oslo, 140 s.
- Løvseth, T & Ø. Nordby. 1975. Taksering i deler av Sogn og Fjordane fylke 1971/72. - Landsskogtakseringen, Ås, 77 s.
- Moen, A. 1973. Landsplan for myrreservater i Norge. - Norsk geogr. Tidsskr. 27: 173-193.
- 1981. Oppdragsforskning og vegetasjonskartlegging ved Botanisk avdeling, DKNVS, Museet. - K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser. 1981 1: 1-49.
- Moen, A. & A. Pedersen. 1981. Myrundersøkelser i Agderfylkene og Rogaland i forbindelse med den norske myrreservatplanen. - K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser. 1981 7: 1-252.
- Moen, A. & medarb. 1983. Myrundersøkelser i Nord-Trøndelag i forbindelse med den norske myrreservatplanen. - K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser. 1983 1: 1-160.
- Nordhagen, R. 1972. Dactylorhiza praetermissa (Druce) Hunt et Summerhayes, a March Orchid New to Norway and Adjacent Parts of North Europe. - Norw. Journ. Botany 19: 43-50.
- Nyholm, E. 1954-69. Illustrated moss flora of Fennoscandia. II. Musci. Fasc. 1-6. - Lund, 799 s.
- Skogen, A., O. Balle, T. Kummen, D. Moe, I.L. Kristiansen, A. Granmo & O. Aas. 1977. Botaniske undersøkelser i forbindelse med reguleringsplaner for Gjengedals- og Naustvassdragene i Sogn og Fjordane. - Botanisk Museum, Bergen, 470 s., 3 pl. (rapp utenom serie).

K. NORSKE. VIDENSK. SELSK. MUS. RAPP. BOT. SER.

- 1974 1. Klokk, T. Myrundersøkelser i Trondheimsregionen i forbindelse med den norske myrreservatplanen. 30 s. kr 20,-
2. Bretten, S. Botaniske undersøkelser i forbindelse med generalplanarbeidet i Snillfjord kommune, Sør-Trøndelag. 24 s. kr 20,-
3. Moen, A. & T. Klokk. Botaniske verneverdier i Tydal kommune, Sør-Trøndelag. 15 s. (utgått)
4. Baadsvik, K. Registreringer av verneverdig strandengvegetasjon langs Trondheimsfjorden sommeren 1973. 65 s. kr 40,-
5. Moen, B.F. Undersøkelser av botaniske verneverdier i Rennebu kommune, Sør-Trøndelag. 52 s (utgått)
6. Sivertsen, S. Botanisk befaring i Åbjøravassdraget 1972. 20 s. (utgått)
7. Baadsvik, K. Verneverdig strandbergvegetasjon langs Trondheimsfjorden - foreløpig rapport. 19 s. kr 20,-
8. Flatberg, K.I. & B. Sæther. Botanisk verneverdige områder i Trondheimsregionen. 51 s. kr 40,-
- 1975 1. Flatberg, K.I. Botanisk verneverdige områder i Rissa kommune, Sør-Trøndelag. 45 s. (utgått)
2. Bretten, S. Botaniske undersøkelser i forbindelse med generalplanarbeidet i Afjord kommune, Sør-Trøndelag. 51 s. kr 40,-
3. Moen, A. Myrundersøkelser i Rogaland. Rapport i forbindelse med den norske myrreservatplanen. 126 s. kr 40,-
4. Hafsten, U. & T. Solem. Naturhistoriske undersøkelser i Forradalsområdet - et suboceansk, høytliggende myrområde i Nord-Trøndelag. 46 s. kr 20,-
5. Moen, A. & B.F. Moen. Vegetasjonskart som hjelpemiddel i arealplanleggingen på Nerskogen, Sør-Trøndelag. 168 s., 1 pl. kr 60,-
- 1976 1. Aune, E.I. Botaniske undersøkingar i samband med generalplanarbeidet i Hemne kommune, Sør-Trøndelag. 76 s. kr 40,-
2. Moen, A. Botaniske undersøkelser på Kvikne i Hedmark med vegetasjonskart over Innerdalen. 100 s., 1 pl. (utgått)
3. Flatberg, K.I. Klassifisering av flora og vegetasjon i ferskvann og sump. 39 s. kr 20,-
4. Kjelvik, L. Botaniske undersøkelser i Snåsa kommune, Nord-Trøndelag. 55 s. kr 40,-
5. Hagen, M. Botaniske undersøkelser i Grovuområdet i Sunndal kommune, Møre og Romsdal. 57 s. kr 40,-
6. Sivertsen, S. & A. Erlandsen. Foreløpig liste over Bacidiomycetes i Rana, Nordland. 15 s. kr 20,-
7. Hagen, M. & J.I. Holten. Undersøkelser av flora og vegetasjon i et subalpint område, Rauma kommune, Møre og Romsdal. 82 s. kr 40,-
8. Flatberg, K.I. Myrundersøkelser i Sogn og Fjordane og Hordaland i forbindelse med den norske myrreservatplanen. 112 s. kr 40,-
9. Moen, A., L. Kjelvik, S. Bretten, S. Sivertsen & B. Sæther. Vegetasjon og flora i Øvre Forradalsområdet i Nord-Trøndelag, med vegetasjonskart. 135 s., 2 pl. kr 60,-
- 1977 1. Aune, E.I. & O. Kjørrem. Botaniske undersøkingar ved Vefsnvassdraget, med vegetasjonskart. 138 s. 4 pl. kr 60,-
2. Sivertsen, I. Botaniske undersøkelser i Tydal kommune, Sør-Trøndelag. 49 s. kr 20,-
3. Aune, E.I. & O. Kjørrem. Vegetasjon i planlagte magasin i Bjellådalen og Stormdalen, med vegetasjonskart i 1:10 000. Saltfjellet/Svartisen-prosjektet. Botanisk delrapport nr. 1. 65 s., 2 pl. kr 60,-
4. Baadsvik, K. & J. Suul (red.). Biologiske registreringer og verneinteresser i Litlvatnet, Agdenes kommune i Sør-Trøndelag. 55 s. kr 40,-
5. Aune, E.I. & O. Kjørrem. Vegetasjonen i Saltfjelloområdet, med vegetasjonskart Bjellådalen 2028 II i 1:50 000. Saltfjellet/Svartisen-prosjektet. Botanisk delrapport nr. 2. 75 s., 1 pl. kr 60,-
6. Moen, J. & A. Moen. Flora og vegetasjon i Tromsdalen i Verdal og Levanger, Nord-Trøndelag, med vegetasjonskart. 94 s., 1 pl. kr 60,-
7. Frisvoll, A.A. Undersøkelser av mosefloraen i Tromsdalen i Verdal og Levanger, Nord-Trøndelag, med hovedvekt på kalkmosefloraen. 37 s. kr 20,-
8. Aune, E.I., O. Kjørrem & J.I. Koksvik. Botaniske og ferskvassbiologiske undersøkingar ved og i midtre Rismålsvatnet, Rødøy kommune, Nordland. 17 s. kr 20,-
- 1978 1. Elven, R. Vegetasjonen ved Flatisen og Østerdalsisen, Rana, Nordland, med vegetasjonskart over Vesterdalen i 1:15 000. Saltfjellet/Svartisenprosjektet. Botanisk delrapport nr. 3. 83 s., 1 pl. kr 40,-
2. Elven, R. Botaniske undersøkelser i Rien-Hyllingen-området, Røros, Sør-Trøndelag. 53 s. kr 40,-
3. Aune, E.I. & O. Kjørrem. Vegetasjonsundersøkingar i samband med planene for Salt-dal-, Beirarn-, Stor-Glomfjord- og Melfjordutbygginga. Saltfjellet/Svartisen-prosjektet. Botanisk delrapport nr. 4. 49 s. kr 20,-
4. Holten, J.I. Verneverdige edellauskoger i Trøndelag. 199 s. kr 40,-
5. Aune, E.I. & O. Kjørrem. Floraen i Saltfjellet/Svartisen-området. Saltfjellet/Svartisen-prosjektet. Botanisk delrapport nr. 5. 86 s. kr 40,-
6. Aune, E.I. & O. Kjørrem. Botaniske registreringer og vurderinger. Saltfjellet/Svartisen-prosjektet. Botanisk sluttrapport. 78 s. 4 pl. kr 60,-
7. Frisvoll, A.A. Mosefloraen i området Borrsåsen-Barøya-Nedre Tynes ved Levanger. 82 s. kr 40,-
8. Aune, E.I. Vegetasjonen i Vassfaret, Buskerud/Oppland med vegetasjonskart 1:10 000 67 s., 6 pl. kr 40,-
- 1979 1. Moen, B.F. Flora og vegetasjon i området Borrsåsen-Barøya-Kattangen. 71 s., 1 pl. kr 40,-
2. Gjærevoll, O. Oversikt over flora og vegetasjon i Oppdal kommune, Sør-Trøndelag. 44 s. kr 20,-
3. Torbergson, E.M. Myrundersøkelser i Oppland i forbindelse med den norske myrreservatplanen. 68 s. kr 40,-
4. Moen, A. & M. Selnes. Botaniske undersøkelser på Nord-Posen, med vegetasjonskart. 96 s. 1 pl. kr 60,-
5. Kofoed, J.-E. Myrundersøkingar i Hordaland i samband med den norske myrreservatplanen. Supplerande undersøkingar. 51 s. kr 40,-
6. Elven, R. Botaniske verneverdier i Røros, Sør-Trøndelag. 158 s., 1 pl. kr 40,-
7. Holten, J.I. Botaniske undersøkelser i øvre Sunndalen, Grødalen, Lindalen og nærliggende fjellstrøk. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 1. 32 s. kr 20,-

- 1980
1. Aune, E.I., S.Aa. Hatlelid & O. Kjærem. Botaniske undersøkingar i Kobbelv- og Hellemo-området, Nordland med vegetasjonskart i 1:10 000. 122 s., 1 pl. kr 60,-
  2. Gjærevoll, O. Oversikt over flora og vegetasjon i Trollheimen. 42 s. kr 20,-
  3. Torbergson, E.M. Myrundersøkelser i Buskerud i forbindelse med den norske myrreservatplanen. 104 s. kr 40,-
  4. Aune, E.I., S.Aa. Hatlelid & O. Kjærem. Botaniske undersøkingar i Eiterådalen, Vefsn og Krutvatnet, Hattfjellidal. 58 s., 1 pl. kr 40,-
  5. Baadsvik, K., T. Klokk & O.I. Rønning (red.). Fagmøte i vegetasjonsekologi på Kongsvoll, 16.3.1980. 279 s. kr 60,-
  6. Aune, E.I., & J.I. Holten. Flora og vegetasjon i vestre Grødalen, Sunndal kommune, Møre og Romsdal. 40 s., 1 pl. kr 40,-
  7. Sæther, B., T. Klokk & H. Taagvoll. Flora og vegetasjon i Gaulas nedberfelt, Sør-Trøndelag og Hedmark. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 2. 154 s., 3 pl. kr 60,-
- 1981
1. Moen, A. Oppdragsforskning og vegetasjonskartlegging ved Botanisk avdeling, DKNVS, Museet. 49 s. kr 20,-
  2. Sæther, B. Flora og vegetasjon i Nessåas nedberfelt, Nord-Trøndelag. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 3. 39 s. kr 40,-
  3. Moen, A. & L. Kjelvik. Botaniske undersøkelser i Garbergselva/Rotla-området i Selbu, Sør-Trøndelag, med vegetasjonskart. 106 s., 2 pl. kr 60,-
  4. Kofoed, J.-E. Forsøk med kalibrering av ledningsevne målere. 14 s. kr 20,-
  5. Baadsvik, K., T. Klokk & O.I. Rønning (red.). Fagmøte i vegetasjonsekologi på Kongsvoll 15.-17.3.1981. 261 s. kr 60,-
  6. Sæther, B., S. Bretten, M. Hagen, H. Taagvoll & L.E. Vold. Flora og vegetasjon i Drivas nedberfelt, Sør-Trøndelag. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 4. 127 s. kr 60,-
  7. Moen, A. & A. Pedersen. Myrundersøkelser i Agderfylkene og Rogaland i forbindelse med den norske myrreservatplanen. 252 s. kr 60,-
  8. Iversen, S.T. Botaniske undersøkelser i forbindelse med generalplanarbeidet i Frøya kommune, Sør-Trøndelag. 63 s. kr 40,-
  9. Sæther, B., J.-E. Kofoed & T. Ølaas. Flora og vegetasjon i Ognas og Skjækraas nedberfelt, Nord-Trøndelag. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 5. 67 s. kr 40,-
  10. Vold, L.E. Flora og vegetasjon i Toås nedberfelt, Møre og Romsdal og Sør-Trøndelag. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 6. 58 s. kr 40,-
  11. Baadsvik, K. Flora og vegetasjon i Leksvik kommune, Nord-Trøndelag. 89 s. kr 40,-
- 1982
1. Selnes, M. & B. Sæther. Flora og vegetasjon i Sørlivassdraget, Nord-Trøndelag. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 7. 95 s. kr 40,-
  2. Nettelbladt, M. Flora og vegetasjon i Lomsdalsvassdraget, Helgeland i Nordland. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 8. 60 s. kr 40,-
  3. Sæther, B. Flora og vegetasjon i Istraas nedberfelt, Møre og Romsdal. Botaniske undersøkelser i 10-årsvernavassdrag. Delrapport 9. 19 s. kr 20,-
  4. Sæther, B. Flora og vegetasjon i Snåsavatnet, Nord-Trøndelag. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 10. 31 s. kr 20,-
  5. Sæther, B. & A. Jacobsen. Flora og vegetasjon i Stjerdalselvas og Verdalselvas nedberfelt, Nord-Trøndelag. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 11. 59 s. kr 40,-
  6. Kristiansen, J.N. Registrering av edellauvskog i Nordland. 129 s. kr 40,-
  7. Holten, J.I. Flora og vegetasjon i Lurudalen, Snåsa kommune, Nord-Trøndelag. 76 s. kr 60,-
  8. Baadsvik, K. & O.I. Rønning (red.). Fagmøte i vegetasjonsekologi på Kongsvoll 14.-16.3. 1982. 259 s. kr 60,-
- 1983
1. Moen, A. og medarbeidere. Myrundersøkelser i Nord-Trøndelag i forbindelse med den norske myrreservatplanen. 160 s. kr 40,-
  2. Holten, J.I. Flora- og vegetasjonsundersøkelser i nedberfeltaene for Sanddøla og Luru i Nord-Trøndelag. 148 s. kr 40,-
  3. Kjærem, O. Fire edellauvskogslokaltetar i Nordland. 15 s. kr 20,-
  4. Moen, A. 1983. Myrundersøkelser i Sør-Trøndelag og Hedmark i forbindelse med den norske myrreservatplanen. 138 s. kr 40,-